

Молодіжний ВІСНИК

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №59 (84) СІЧЕНЬ-ЛЮТИЙ 2014 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
"ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ"

<http://vmvpu.vn.ua>

У ДОБРУ ПУТЬ, ДОРОГІ ВИПУСКНИКИ!

За доброю традицією, на початку нового року, навчальний заклад залишають випускники груп, термін навчання яких складає 1,5 роки.

Так, 30 січня 2014 року, у актовій залі Державного професійно-технічного навчального закладу "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище", відбулися урочистості з нагоди вручення дипломів кваліфікованих робітників за професією "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин" та молодших спеціалістів за напрямом "Комерційна діяльність" учням випускних груп №44 та №48.

На урочистих зборах з вітальною промовою до випускників звернувся директор училища Дмитрик Олександр Дмитрович, який тепло і сердечно привітав випускників із закінченням навчання та побажав їм зайняти гідне місце в житті, успішно реалізувавши себе в професійній діяльності:

- Дорогі випускники!

У цей чудовий день я хочу від усього серця привітати вас із закінченням навчального закладу! Ви пройшли надзвичайно важливий етап, і сьогодні символічно прощаєтеся з безтурботним життям.

Що може бути краще цієї молоді пори? Вона дарує нам вірних друзів, вона відкриє нас зухвалими мріями і зміцнює вірою в себе. Час учнівства позаду, попереду - пора звершень, пора самостійного, дорослого життя.

Вірю, що вступите ви на цей шлях достойно. Ви - майбутнє нашої країни, люди, від яких залежить, якою стане Україна. Побільше Вам оптимізму, натхнення та наполегливості.

Щиро бажаю вам, шановні випускники, міцного здоров'я, успіхів, особистих перемог, реалізації задумів і творчих планів!

Випускники групи №48 із представниками адміністрації навчального закладу

Нехай знання та практичні навички, отримані в училищі, неодмінно стануть запорукою вагомих здобутків, допоможуть досягти омріяних вершин у вашій майбутній діяльності!

Божого вам благословення, щедрої долі, вірних друзів, наснаги, оптимізму та невичерпної енергії!

Дмитрик Олександр Дмитрович,
директор училища

54 випускника тепер самостійно й наполегливо торуватимуть шлях до омріяного майбутнього, здобуваючи вищу освіту чи працюючи за обраним фахом.

Багато нинішніх випускників за роки навчання брали активну участь в олімпіа-

дах, конкурсах, конференціях, навчально-тренувальних ярмарках, долучалися до розвитку учнівського самоврядування. Кращі серед них були відзначені подяками за проявлену старанність, виконання доручень під час практики та активну участь у громадському житті училища. Випускниця групи №48 Крупенікова Катерина за успіхи у навчанні отримала диплом молодшого спеціаліста з відзнакою.

Випуск пройшов на високому рівні і свідченням цьому була значна кількість присутніх, яка заповнила актову залу. Концертна програма надихала святою енергією та веселим настроєм усіх учасників заходу.

Продовження на стор.2

Читайте у номері:

Гірка пам'ять: Афганістан болить у наших душах - С.2

Факти - вперта річ - С.3

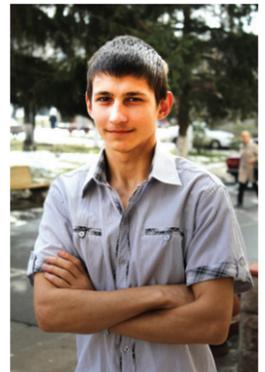
Усе, що існує у світі, колись було мрією - С.4

Надійний фундамент під назвою «ВМВПУ» - С.5

Про призначення людини і не тільки - С.11

Щире спілкування - С.13

"Зимовий марафон" - С.14

МАЙБУТНЄ ТВОРИТЬСЯ СЬОГОДНІ

Команда ДПТНЗ «ВМВПУ» - учасники туру III Всеукраїнської олімпіади з інформаційних технологій

У суботу, восьмого лютого, в місті Вінниця проходив III (обласний) тур III Всеукраїнської олімпіади з інформаційних технологій. О дев'ятій годині ранку на базі Вінницького технічного ліцею зібралося 176 учасників з усіх куточків Вінницької області. Це були учні, які зайняли призові місця у олімпіаді з інформаційних технологій у своїх районах (II тур). Кожен із учасників відстоював честь свого населеного пункту і мені пощастило бути одним із них.

Я був одним із багатьох, хто представляв славне місто Вінниця. Від імені Державного професійно-технічного навчального закладу "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище" крім мене виступали Лисенко Максим, учень групи №46, та Сулима Сергій, учень групи №45. У кожного, відповідно, був свій керівник: Коломійчук Лариса Олександрівна, Щербанюк Лариса Олександрівна і Мельничук Людмила Василівна.

Першим етапом восьмого лютого був сніданок для всіх учасників дійства.

Продовження на стор.2

ГІРКА ПАМ'ЯТЬ: АФГАНІСТАН БОЛИТЬ У НАШИХ ДУШАХ

(До 25 річниці виведення військ з Афганістану)

Афганістан... У нашій свідомості прописалося це слово не як географічна назва далекої мусульманської країни, а як синонім людського лиха, справжнього людського пекла.

15 лютого відзначають скорботний День пам'яті воїнів-афганців. Саме цього дня 1989 року останній наш солдат був виведений за межі республіки Афганістан. Цей день завершив календар афганської війни для радянських людей. Була дописана остання сторінка героїчного і драматичного літопису.

У нашому навчальному закладі був проведений виховний захід "Гірка пам'ять: Афганістан болить у наших душах", присвячений 25 річниці виведення військ з Афганістану. Присутні зібралися, щоб вшанувати воїнів-інтернаціо-

налістів, учасників бойових дій і тих, хто поліг на чужій афганській землі.

Афганська війна назавжди залишиться болем у серці нашого народу. Вона тривала 10 років. Через неї пройшли майже 700 тисяч чоловік. І серед них - більше 160 тисяч - українці. Війна залишила страшні наслідки для нашої країни. Не повернулися додому з війни близько 4 тисяч молодих хлопців; 6 тисяч стали інвалідами, а 72 пропали безвісти чи потрапили в полон.

Дорогою ціною розплачувалися наші юнаки за ту війну - ціною життя.

Брудна, підступна війна... За що, за які ідеали, за чію Батьківщину, в ім'я якої мети загинули десятки тисяч юнаків? Сивіли від горя батьки і матері, ховаючи своїх дітей, вдовами ставали жінки в мирний час.

За кожним воїном-афганцем - свій життєвий под-

Минають дні, ідуть роки. Життя листки перегортає. А біль Афгану - навіки, В душі чомусь не замовкає.

виг, своя доля, своя пам'ять. Гірка пам'ять війни! Вона ніколи не згасне. Вона ятрить мозок, збуджує уяву.

Голова спілки ветеранів Афганістану Гром Ігор Іванович та заступник голови спілки ветеранів полковник Любчак Віталій Анатолійович були запрошені на свято. Перед учнями виступив Любчак Віталій Анатолійович та поділився своїми спогадами про ті жахливі події.

По-різному зараз оцінюють події тих років. Різне бачення афганської війни, її наказів і військових операцій тими, хто їх виконував. Для нас це події, які відбувалися в іншій державі, але учасниками яких були наші батьки, родичі, земляки. І тому для них і для нас Афган - страшна пам'ять страшної війни, уроки якої мають бути засвоєні нашими політиками і ніколи не повторюватися.

Закінчилась війна. Багато молодих воїнів-інтернаціоналістів були нагороджені орденами і медалями. Але найвищою нагородою для тих, хто уцілів, є життя.

Поруч із нами, в нашому навчальному закладі пра-

Чайка М.С. (у центрі) у колі своїх "побратимів" Грома І.І. та Любчака В.А.

цюють люди, які пройшли страшне пекло Афганістану. Це - Чайка Микола Степанович та Джус Сергій Іванович. Ми низько схиляємо голови перед цими мужніми, відважними та рішучими чоловіками.

Для всіх присутніх прочитала власний вірш про Афганістан Валентина Василівна Крайняк яка також згадала учнів нашого училища, які були учасниками тієї жахливої війни - це Сьо-мкін В. В., Руденко О. М., Хмеляр В. В., Гусев О. В. Затамувавши подих, слухали присутні поезії у ви-

конанні Четверик Наталі та Свірука Дмитра, у багатьох напросилися на очі непрохані сльози, коли звучали пісні у виконанні Юкиш Марини, Голубович Любові, Крижановської Анастасії, Максимця Андрія.

Летять, відлітають у вічність роки. Скільки б їх не минуло, не зітруть у нашій пам'яті імена воїнів-афганців. Усі присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять загиблих та низько схилили голови перед світлою пам'яттю тих, хто віддав своє життя, увійшовши у безсмертя.

На завершення нашим гостям і всім присутнім у залі побажали здоров'я, щастя, миру, душевного спокою, злагоди, добробуту у великому домі, який зветься - Україною.

Мені дуже хочеться, щоб розповіді про Афганістан, поезії, пісні, пройшли крізь юні серця наших учнів, і щоб всі зрозуміли, що найстрашніше і найбезглуздіше у світі - це війна.

Викладач української мови та літератури Кравець В. В.

У ДОБРУ ПУТЬ, ДОРОГІ ВИПУСКНИКИ!

Продовження. Початок на стор.1

Минуло півтора роки з тієї пори, коли Ви прийшли у наш чудовий навчальний заклад і протягом цих років ми змінювалися разом: працюючи, навчаючись, відпочиваючи. А вже сьогодні Ви багато чому навчилися, стали дорослими. Але, перш за все, Ви стали добрими, свідомими, зібраними і трудолюбивими громадянами нашої незалежної України.

Увесь великий педагогічний колектив пишається Вами. Разом із тим, нам так буде Вас не вистачати. Адже, навчаючись, Ви робили ще багато хороших справ. Дякуючи Вам, ми маємо високі результати в спорті та художній самодіяльності. Ви добросовісно працювали на підприємствах міста та області. Ви приносили навчальному закладу перемоги на конкурсах та олімпіадах. Велике Вам за це спасибі!

Ви йдете в доросле життя в складний для країни, для нашого суспільства, для кожної сім'ї, час. Частина підприємств скорочує чисельність працюючих, але залишаються ті, хто вмів і хоче працювати, ті, хто організований і дисциплінований. Таких фахівців ми і готуємо. Професії, які Ви отримали, потрібні народному господарству, затребувані в усіх кутках нашої держави. Ми сподіваємось, що Ви будете успішними, як на виробництві, так і у сімейному та особистому житті.

Час пливе! Живіть достойно. Хай Вам щастить!

Горизонт рожевий, поки нездоланий...

Випускники групи №44 із представниками адміністрації навчального закладу

А за ним - тривоги, праця, відкриття. Та такий він чистий і такий жаданий... Хай таким і буде все Ваше життя!

Драчук Наталя Валентинівна, майстер виробничого навчання

Сьогодні випуск Ваш - Вітаємо! Збувається усе, немов у сні: І наші учні, наче мальви, розцвітають, Здоров'я Вам від Бога й від роси! Високого польоту думці, мрії! І щедрої, душевної краси, Любові широї, і Віри, і Надії! Сплітайте славний успіхів вінець, Започаткуйте гарні, добрі справи! Несіть, як факел, полум'я сердець В ім'я училища й держави!

У добрий час, ДОРОГІ ВИПУСКНИКИ!!!

Петрова Вікторія Олександрівна, виконавчий директор НТФ "Перлина Поділля"

Продовження. Початок на стор.1

Після цього до слова був запрошений представник з ВНТУ, який розповідав учасникам про сучасні інноваційні технології в світі інформаційних технологій.

Директор Вінницького технічного ліцею Пастух Степан Корнійович побажав усім учасникам удачі і чесною боротьби.

Після цього слово взяла голова журі Копняк Наталя Борисівна, яка детально проінформувала учасників про умови проведення змагання: всі учні були розподілені по різним навчальним закладам Вінниці, приблизно по 10-20 чоловік у кожному. Цьогорічні завдання були базовані на трьох програмах пакету Microsoft Office: Microsoft Excel, Microsoft Access та PowerPoint.

Авторами завдань, за традицією, були представники із міста-засновника олімпіади - Дніпропетровська. На виконання поставлених задач було виділено стандартних 4 години. Варто відмітити, що, порівняно з міським етапом, завдання стали помітно важчими.

Особисто мені довелося виконувати роботу на базі Вінницького обласного інституту післядипломної освіти педагогічних працівників.

По завершенню роботи у всіх учасників була мож-

Майбутнє твориться сьогодні

лівість повернутися до Вінницького технічного ліцею і пообідати. Паралельно з цим супроводжуючі мали змогу передати виконані завдання членам журі.

За результатами означеного етапу Всеукраїнської олімпіади з інформаційних технологій я посів почесне перше місце, а інші учасники, що представляли наш навчальний заклад - четверте.

Я щиро вдячний своєму керівнику Коломійчук Ларисі Олександрівні та викладачам спеціальних дисциплін за їх невтомну, творчу, самовіддану працю, педагогічну майстерність, адже ні для кого не секрет, що велика заслуга успішного виступу учасників будь-яких змагань належить саме їх учителям, які допомагали обдарованим дітям готуватися до відповідальних випробувань.

Хочу зазначити, що мені дуже подобається дана олімпіада, адже це чудова можливість продемонструвати свої вміння і можливості. У стінах нашого навчального закладу це моя

остання олімпіада, яка протягом трьох років щораз додавала мені впевненості у власних силах, гартуючи мої вміння та навички у сфері інформаційних технологій.

Я щиро хочу порадити учням I-II курсів не боятися випробовувати себе на терені подібних змагань, саме у цій галузі, адже галузь інформаційних технологій - це спрямування майбутнього. Бажаю їм натхнення та сил на подальші наукові та життєві звершення.

Опольський Ярослав, учень групи №6

Педагогічний та учнівський колективи, у свою чергу, вітають Ярослава із перемогою у III турі III Всеукраїнської олімпіади з інформаційних технологій та бажають підкорювати нові вершини знань, зустріти нових і надійних друзів та досягти омріяної мети. Твої здібності, Ярославе, та наполегливість стануть запорукою визначних успіхів у дорослому житті. Сподіваємось на твої нові перемоги та досягнення!

Факти - уперта річ

Позаурочна робота - невід'ємна складова навчально-виховної діяльності викладачів та майстрів навчального закладу. Вся система позаурочної роботи має як навчальну, так і виховну мету.

Для підготовки фахівця сучасного рівня, який би володів необхідними знаннями, уміннями і навичками, був максимально мобільним на ринку праці, недостатньо планових теоретичних та практичних занять на виконання державних стандартів, планів і програм. Необхідно зацікавити учня, сформувати стимул для пошукової навчальної діяльності, створити умови для прояву його творчого потенціалу, самореалізації та якнайповнішого розкриття здібностей, таланту.

Навчальна мета позаурочної роботи полягає у наданні учням поглиблених знань зі спеціальних предметів та удосконалення їх виробничих вмінь та навичок шляхом залучення до активної участі в конкурсах, змаганнях, бесідах, дискусіях та ін.

У процесі підготовки кваліфікованого робітника за професією "Кухар. Кондитер", як і будь-якого іншого фахівця, особливо важливим є формування у молодих людей людяності, терпимості, серйозного та відповідального ставлення до свого життєвого вибору, прагнення до постійного самовдосконалення, творення добра. Саме це було метою здійснення позаурочної роботи методичної комісії у поточному навчальному році.

Позаурочна робота викладачами та майстрами методичної комісії здійснюється у різних формах, а саме у вигляді:

· Планових та щоденних поточних кон-

сультацій з предметів;

- консультацій по написанню курсових та дипломних робіт;
- тематичних бесід, дискусій;
- предметних вікторин, конкурсів;
- конкурсів професійної майстерності;
- майстер-класів та ін.

Позаурочна робота здійснюється систематично, але найповнішої реалізації її мети сприяє декада, яка у поточному навчальному році була проведена, на нашу думку, дуже цікаво, змістовно і, сподіваємось, ефективно. Кожен викладач та майстер взяв активну участь в організації та проведенні декади, розробив та провів власний захід і доклав чимало зусиль до реалізації підсумкового заходу.

22 жовтня майстром виробничого навчання Прядун В. С. було проведено майстер-клас "Складання серветок".

Учням груп №1, 8 було продемонстровано послідовність підготовки столової білизни, а також різноманітні варіанти складання серветок, що застосовуються для різних видів обслуговування.

24 жовтня викладачем Мазур Р.А. у 308 аудиторії для учнів груп № 1 та №41 першого курсу було проведено цікаву та змістовну бесіду "Здорове харчування" з використанням презентації про корисні та шкідливі продукти харчування, відеоролик, з якого учні дізналися 10 топових продуктів харчування. Учні брали участь у обговоренні теми, активно відповідали на запитання вікторини, загадок, брали участь у конкурсах, за що були нагороджені вітамінками.

22 жовтня року відбувся КВК (клуб веселих кухарят). Це змагання веселих та

кмітливих, яке вимагало від учасників кмітливості, дотепності, наполегливості, гарної пам'яті, певного професійного та культурного рівня. Разом із тим, це було не тільки змагання, а й естрадний виступ. Було багато творчих імпровізацій, пісень, сценек, що дивували винахідливістю учасників. Панувала атмосфера веселощів, творчості, змагання, в якій легко і радісно працювалось всім: і командам, і організаторам, і журі, і глядачам. Сценарій КВНУ включав виконання конкурсних завдань професійної та гумористичної спрямованості: "Візитна картка", "Хто швидше відповідь", "Конкурс капітанів", "Мій улюблений бутерброд". КВН немислимий без аудиторії, без її гарячої підтримки. Ведучі проводили конкурси, ставили питання. Брали участь всі присутні в залі, що створювало загальний дух свята. Конкурс супроводжувався музичним оформленням, використовувалися фонограми, "живі голоси". Немаловажливую роль у КВК зіграли журі. До його складу входили люди авторитетні, знаючі і досвідчені фахівці своєї справи, на рішення яких можна покластися. Їм було нелегко визначити кращих, оскільки всі команди добре підготувалися до виконання завдань. Призові місця посіли учні: I місце - команда "Красунчики" (гр. 47: Галушинський Євген, Войцехівський Олександр, Войтенко Анастасія, Муравська Світлана, Швець Ольга, Токарчук Тетяна) II місце - команда "Колібки" (гр. 24: Кривий Богдан, Шимко Андрій, Гетьман Анжеліка, Павлюк Олександр, Кучерява Аліна, Кучерява Маріна).
Всі команди були нагороджені грамотами та солодкими подарунками. Такі

заходи дозволяють згуртувати, здружити групу, тут учні мають змогу відчутти значення сили колективу, надійного плеча друга, вболівати за спільну справу, за результат.

Майстрами Молодовою Н.А., Андрущенко Л. С, Олійник Л. М., Войцещук А. Г. були проведені цікаві та змістовні майстер-класи "Оздоблення з дріжджового тіста", "Оздоблення салатів", "Оздоблення тортів", "Оздоблення з яєць". У майстер-класах брали участь учні груп № 8, 11, 32, 47, 24, майстри та викладачі училища.

18 грудня 2013 року в актовій залі відбувся підсумковий захід декади методичної комісії кухарів-кондитерів "Обрядовий хліб Поділля", що носив пізнавальний - видовищний характер.

Кожна група за професією "Кухар. Кондитер" презентувала обрядові хліби. Учасники заходу, учні, зуміли передати увесь колорит звичаїв українського народу, костюмів, обрядовості.

Свято супроводжувалося не тільки демонстрацією обрядових хлібів, а й театралізованим дійством, що високо оцінили всі присутні. Адміністрація училища нагородила найсумлінніших учнів грамотами.

Такі заходи дають можливість продемонструвати професійні уміння та навички учнів, розкрити увесь творчий потенціал, ще раз підтвердити рівень майстерності наставників та закріпити їх авторитет серед вихованців, що є надзвичайно важливим у нашій роботі.

Отже, є надія, що вся позаурочна робота, те зерно, опущене у душі учнів, проросте життєвим успіхом та задоволенням обраною професією.

Мазур Р.А., викладач спеціалізації

Заступник директора Корженко С.Г. із вітальним словом на заході «Обрядовий хліб Поділля»

Учні групи №1 під час тетралізованої постановки «Калита»

ХТО ХОЧЕ ЗРУШИТИ СВІТ, НЕХАЙ ЗРУШИТЬ СЕБЕ!

Майстри в/н Прядун В.С., Олійник Л.М. у виставковому залі центру "КиївЕкспоПлаза"

Якщо майстер виробничого навчання хоче завтра навчати краще, ніж сьогодні, то він має бути в постійному пошуці цікавих та ефективних педагогічних технологій, прийомів і методів. Щоб учні не просто здобували певну кількість знань, а творчо виконували завдання, розвивали пізнавальну активність. Майстри в/н мають бути творчими людьми, які мислять неординарно.

Хороший майстер виробничого навчання постійно шукає, раціоналізує свою діяльність, яка повинна поєднувати в собі науковий підхід зі справжнім мистецтвом.

Педагогічна праця нетворчою не буває й бути не може, тому що неповторні діти, обставини, особистість самого майстра в/н, і будь-яке його педагогічне рішення має виходити із нестандартних дій.

Тому майстри виробничого навчання кафедри "Кухарів, кондитерів" для покращення свого професійного рівня відвідали форум ресторанно-готельного бізнесу FoReCh і фестиваль вина у виставковому

центрі "КиївЕкспоПлаза" у м. Києві.

У складі експофоруму переглянули виставки: Ресторан «Експо», Ресторан «Прод Експо», Сучасний готель, Світ скла та посуду.

Відвідали практичні майстер-класи високої кухні від метрів кулінарного мистецтва України та зарубіжжя. Вперше в Україні - майстер-класи від кращих кулінарних шкіл Італії та Франції.

Турнір "Арт-дизайну кондитерської майстерності" включав індивідуальні виступи та майстер-класи від професіоналів кондитерського мистецтва.

Відвідали виставку "Світ скла та посуду 2013" і багато іншого.

Набралися гарних емоцій та яскравих вражень і вирішили, що весь перейнятий досвід від метрів кулінарного мистецтва будемо впроваджувати на уроках виробничого навчання.

Прядун В.С., майстер виробничого навчання

Майстер в/н Андрущенко Л.С. під час перегляду експонатів турніру "Арт-дизайну кондитерської майстерності"

Усе, що існує у світі, колись було мрією

Кожна людина прагне реалізувати себе, досягти успіхів у бурхливому вирі життя.

Професія - це та основна точка відліку, з якої починається все свідоме, діяльнісне життя кожної людини. Молода людина, йдучи в доросле життя, прагне вибрати собі професію за покликанням. Вдалий вибір професії - це запорука того, що "не марно проживеш вік", натхненно працюватимеш і отримуватимеш від своєї роботи велике задоволення. Зробиш помилку у виборі професії - і ти відчуєш, як тебе огорне відчуття того, що ти займаєшся не своєю справою. Отже, найважливіше в житті - вчасно зрозуміти своє покликання і сказати собі: "Це-моє!" У кожного свій шлях до усвідомлення того, як сповнити власне життя глибоким змістом. Справді, не просто зробити вибір із-поміж багатьох сотень професій. Та для того, аби мрія стала реальністю, потрібно докласти неабияких зусиль. А зусилля, як відомо, завжди винагороджуються.

Кожна людина в житті здійснює не один вибір. Чи не найважливіший - вибір професійного шляху. Ще не достатньо дорослі й не самостійні, не маючи досвіду прийняття рішень, молоді люди повинні визначитися в цьому серйозному питанні. Професійний вибір є одним із моментів, що дійсно визначає життєвий шлях людини. Часто хлопці і дівчата роблять його на основі лише зовнішньої привабливості, наприклад, за рівнем зарплати, престижності професії, за прикладом батьків, друзів. Але при цьому часто ігноруються стан ринку праці, прогноз майбутньої потреби в даній спеціальності.

Кожна професія - це маленький особливий світ зі своїми вимогами, умовами праці, складнощами і радощами і кожна людина має обрати саме той "світ", який їй буде до душі. Правильно обрана професія приносить людині як знання, досвід та майстерність, так і радість від усвідомлення своєї корисності. Для того, аби правильно обрати професію, потрібно, перш за все, пізнати себе.

Сьогодні нашої державі необхідні розумні, ініціативні, творчі, здатні самостійно і незалежно мислити фахівці різних рівнів. Велику місію становлення молодого громадянина як особистості, так фахівця із сумлінням і гідністю виконує педагогічний колектив Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища, що прагне сформулювати не просто конкурентоздатного спеціаліста, а й толерантну, добру людину. Здобуваючи професію в училищі за спеціальністю "Комерційна діяльність" кожен отримує можливість навчатися на державній формі навчання

у коротший термін навчання, який дозволяє швидше перейти до практики та набутти професійної компетентності. А це за умови жорстокої конкуренції на ринку праці - неабияк важливо. Всі випускники, отримавши диплом молодшого спеціаліста за спеціальністю "Комерційна діяльність", мають можливість вступити до вищих навчальних закладів на скорочену форму навчання, оскільки ВМВПУ має укладені договори з вищими навчальними закладами третього та четвертого рівнів акредитації про безперервну фахову освіту, що передбачає пільговий вступ випускників училища на другий - третій курси цих закладів.

Провівши опитування серед випускників групи № 48 2012 року за спеціальністю "Комерційна діяльність" ми можемо стверджувати, що кожен опитаний випускник задоволений своїм навчанням у ВМВПУ та вибором професії, оскільки комерційна діяльність - одна з основних

продовольчих товарів, торгівлі представники, оператори. За що цінують справжнього спеціаліста? У першу чергу, за його обізнаність у власній професії. На сьогодні ж маємо ситуацію, коли половина випущених магістрів - економісти, юристи, менеджери та міжнародники. Звідси така кількість безробітних. Окрім незатребуваності власної професії, випускник-магістр часто зіштовхується з іншою проблемою - роботодавці шукають молодь із досвідом роботи, а в нього, розумного магістра нехай навіть із червоним дипломом, такого досвіду немає. Дуже прикро, що кожному випускнику доводиться самотужки шукати шляхи набуття аби якого досвіду, а потім уже роботу своєї мрії.

Якщо проаналізувати працевлаштованість випускників 2012 року за спеціальністю "Комерцій-

сфер, галузей та форм власності. Багато хто з них ще паралельно навчається на заочній формі навчання, адже кожен прагне самовдосконалення, освіченості, самореалізації. А дехто поки лише навчається і знаходиться в пошуці роботи своєї мрії.

Від імені всіх випускників хочу висловити слова вдячності всьому педагогічному колективу ВМВПУ. Ми щасливі, що серед бурхливого океану навчальних закладів знайшли найкраще училище.

Сучасні, затишні та естетично оформлені наші аудиторії, найкраща матеріально - технічна база, активна методика навчання, громадська діяльність, студентське самоврядування, науково-практичні звершення, розмаїття ідей, і найголовніше - знання світового рівня - ось лише частинка того, чим можемо пишатися і що повинні цінувати.

Ми вдячні за вогонь добра, людяності й краси, який Ви, шановні викладачі та майстри виробничого навчання, запалюєте в душі кожного учня, за любов і теплоту, яка зігриває наше серце. За розуміння, підтримку й розраду, безмежну віру в наші сили і знання, за життєву мудрість, чуйність і невичерпне терпіння.

Тож нехай ще сотні весен і зим сяє для Вас сонце тепла і любові, віри й добра, нехай оминають Вас і Ваші сім'ї спалахи журби, хай доля щастя стелить килимами, живить у мирі й Божій благодаті, і нехай казковий синій птах окрилює Вас на нові звершення.

Ваші знання, і мудрість - просту й водночас таку складну, ми збережемо на все життя.

Земний уклін Вам за натхненну працю, за Ваше вміння долати життєві труднощі, за Ваше причастя мудрості й добра! Дякуємо Вам.

Інформацію збирала та проаналізувала випускниця 2012 року Бабак Наталія

складових сучасного бізнесу. Комерція охоплює не тільки сферу купівлі-продажу, вона являє собою більш складний процес, який включає: розрахункові, господарсько-фінансові операції; правові аспекти укладання угод; пошук і аналіз ефективних рішень в області цінової та товарної політики підприємств; роботу з постачальниками й споживачами; організацію комерційних контактів суб'єктів ринку.

Актуальність комерційної діяльності в наш час із кожним днем зростає. Це пов'язано з великим ступенем ризику при прийнятті комерційних рішень, особливо для підприємств, що здійснюють зовнішньоторговельні операції. Сьогодні у ділових колах торговельна спеціальність розцінюється як важлива умова досягнення успіху в бізнесі та як необхідний атрибут особистості кар'єри.

Усвідомлюючи реалії сьогодення та зважаючи на кон'юнктуру ринку праці, ми можемо зробити висновок, що ц і к а в л я т ь нинішніх роботодавців: хороші програмісти, товарознавці, продавці

на діяльність" на НТФ "Перлина Поділля", які навчалися 1,5 роки після отримання робітничої професії в ВМВПУ, то можна отримати результат, запропонований у діаграмі.

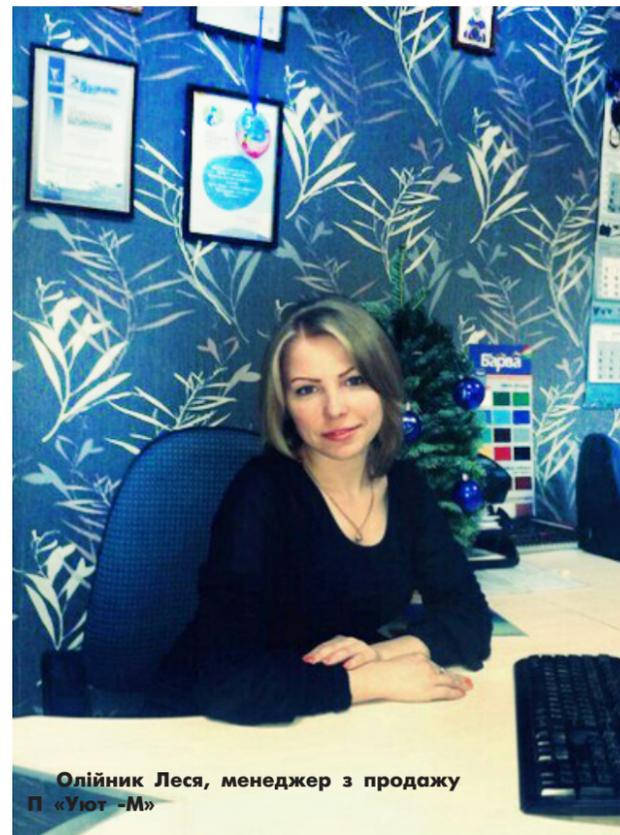
Минуло не багато часу після випуску групи №48, але дивлячись на досягнені результати на ринку праці, дуже приємно чути та бачити успішних випускників ВМВПУ, які зайняли почесні місця в своєму молодому віці на ринку праці.

Випускники за спеціальністю "Комерційна діяльність" працюють на підприємствах різних

Відгуки випускників

Я почала шлях до освіти в училищі з робітничої професії, а потім продовжила навчання за спеціальністю "Комерційна діяльність", аби не витратити даремно час. Життя занадто коротке, а у мене багато амбіцій. Хочеться стати успішною й поважною людиною. Поки інші почалися у школі - я отримала диплом кваліфікованого робітника, а потім "молодшого спеціаліста"; коли інші вступили на 1-ий курс ВНЗ - то я вже була на 3-му; вони водночас шукали нормальну роботу й малоімовірно, що знаходили, - а я вже працюю та набираю стаж.

Олійник Леся

Олійник Леся, менеджер з продажу П «Уют -М»

"Я дуже задоволений результатами навчання у ВМВПУ: глибоко вивчив фінансовий менеджмент, сформував системний і широкий погляд на діяльність підприємств. У підсумку, я можу сказати, що піднявся на сходинку вище у своєму професійному розвитку".

Кобзар Олег

Кобзар Олег, молодший інспектор відділу охорони Вінницької виправної колонії

Мій вибір - Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище. Спитаєте мене: "Чому?" На першому етапі вибору я орієнтувалася на репутацію та рейтинг училища, тобто обирала найкраще. Потім вже придивлялася до особливостей та до можливостей, які може дати програма. Отже, я обрала Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище завдяки насиченому життю, завдяки неймовірним можливостям, які кожен отримує під час та після навчання. Я на 100% задоволена своїм вибором!

Сомик Надія

Шасливий той, хто вважає себе шасливим

У кожної людини бувають такі періоди, коли потрібне рішення, від якого залежить її майбутнє. Це, в першу чергу, стосується освіти. Саме життя нам постійно дає можливість шукати потрібні знання, формувати потрібні навички та вміння. Важливо, коли людина має потяг до знань і відчуває потребу реалізувати себе через професійну діяльність.

Вступивши до училища, я зрозуміла, що не помилилась у виборі. Навчання проходило нелегко, але цікаво. Уроки зі спеціальності були жваві та насичені. На них не виникало бажання позіхати, їх різноманітність наводила на думку про те, що робота буде не менш цікавою, ніж навчання. Я навчилася друкувати тексти, таблиці, не дивлячись на клавіатуру і працювати з комп'ютером на більш високому рівні. Раніше мені здавалося, що це майже неможливо. Я сподіваюся, що по закінченню училища, зможу знайти роботу до душі та буду продовжувати спілкуватися з друзями.

Коли навчалася, мені подобалося ставлення викладачів до учнів. Мене вразило, що не було ніяких докорів. Все було зорієнтовано на навчання. Пам'ятаю, як зараз, якими

цікавими були лекції всіх викладачів, які докладали багато зусиль, щоб навчити нас доброти, чесності, бути людьми у різних ситуаціях. Ми просто заслуховувались, навіть деколи забували, що закінчилась пара. Ставили чимало запитань. Хотілось дізнатися про предмет розповіді у всіх деталях. Коли заняття закінчувалось, викладачі, до речі, ніколи не казали: "Все, на сьогодні досить, до побачення". Вони намагалися висвітлити все, що нас цікавило. Педагоги формували у нашій свідомості поняття про життя, допомагали розрізнити, де добро, а де зло....

Вони у нас особливі, такі справжні і люблячі. Кожного дня вони віддавали нам свої серця: добрі, терпеливі, справедливі.

Цю професію я обрала зовсім випадково. Не добравши одного балу в медичний коледж, батьки запропонували вступити до ДПТНЗ "ВМВПУ", де навчається моя знайома, щоб не втрачати рік. Мені дуже сподобалось навчатись у цьому закладі за професією "Агент з постачання". Продавець продовольчих товарів". Це особлива професія, яка має багато цікавих складових. Після 3 років навчання, я зрозуміла, що не хочу про-

щатися з рідними стінами училища і вирішила продовжити навчання за спеціальністю "Комерційна діяльність".

Група, в якій я навчалася, була дружньою. Ми допомагали один одному у навчанні, підтримували у різних ситуаціях. Коли довго не бачились, при зустрічі завжди активно спілкувались, дізнавались про однокласників, як у них справи, що нового. Останній раз ми групою обговорювали тему випускового вечора, і я була вражена надзвичайною згуртованістю. Шкода, що ми рідко бачимось, бо так приємно спілкуватись.

За час навчання в цьому училищі я дуже багато навчилася. Мене тут вчили життю. В мене завжди було до кого звернутись у важку хвилину, з ким порадитись. Вчителі цього училища стали для мене другою родиною.. Я хочу відмітити своїх класних керівників Шафорост Тетяну Миколаївну, Козачок Аллу Василівну, а також майстра виробничого навчання Беркар Валентину Михайлівну. Я хочу висловити щирі подяки Петровій Вікторії Олександрівні, Гавриш Наталії Леонідівні, Джус Марії Василівні, які ніколи не відмовляли нам у допомозі.

Багато приємних спо-

Крупенікова К. у колі своїх однокласників під час навчально-тренувального ярмарку

гадів, серед яких: вимогливі викладачі, якісна організація навчально-виховного процесу, насичена студентське життя. Велика подяка викладачам училища за те, що дали нам якісні знання.

Разом із тим, як не парадоксально це звучить, навчання в училищі було кращими роками мого життя завдяки дуже хорошим викладачам, дружній групі, і тепер я дуже вдячна Богові за те, що могла там учитися й у мене залишилися теплі спогади і добрі друзі.

Життя в училищі було цікавим і насиченим: діяли різноманітні гуртки, ми постійно ставили сценки, брали участь у конкурсах, читали гуморески.

Училище дало мені початок нового дорослого життя, викладачі для мене були другими батьками, до яких досі можна звернутись і отримати пораду.

Я горджуся тим, що навчалася у цьому навчальному закладі.

Училище мені дало хліб і долю. Тут мене навчили працювати і впевнено дивитися у майбутнє.

Я хочу побажати кожному бути зацікавленим у правильному виборі про-

фесії, старанно вчитися, здобувати знання, цікавитися усім, що оточує. Майте те, що любите, і тоді вам не доведеться любити те, що маєте. Вчіться, слухайте викладачів, бо вони знають, що говорять. Колись моя вчителька сказала, що її слова я ще згадаю. Так і є. Я згадую їх постійно. І, можливо, завдяки її словам я маю те, що маю, що люблю. Бо слова - це наймогутніша зброя.

Дякую всім - це найкращі роки, які я можу згадати, тут я отримала все, що потім дало піввіку в житті. На мою думку, це найкраще училище, яке дало ґрунтовні знання для подальшого навчання та освіти!!!

З перших днів перебування в даному навчальному закладі відчувалася особлива, тепла атмосфера. Щиро дякую вчителям, яких я особливо полюбила, за їхній професіоналізм, доброту та суворість. Чудовий навчальний заклад!

Я з прикрістю згадую ті дні, коли ми чимось Вас засмучували, якби я мала можливість повернутись на кілька років назад, все зробила б по-іншому. Але я дуже вдячна вчителям, які наставляли мене на шлях

істини, навчали, виховували, допомагали знайти свій шлях у житті, а іншого від вчителів нашого училища і не можна очікувати. Ще раз спасибі Вам, рідненькі, любі вчителі!!!

Я за чотири з половиною роки відкрила для себе багато нового, цікавого, захоплюючого. Тут я знайшла справжніх друзів, тут пізнала, що таке доросле життя. Впродовж навчання завжди перевіряла себе, чи правильний життєвий шлях обрала. Звичайно, були і злети і падіння, але я завжди відчувала підтримку викладачів, рідних, друзів. Кожен успіх надихав мене на щось нове, а нового було дуже багато, а, отже, успіхів теж немало. Чотири з половиною роки, проведені в ДПТНЗ "ВМВПУ", я не забуду ніколи, не забуду педагогічний колектив, своїх однокласників, безліч цікавих пам'ятних моментів.

Закінчення навчального року - це завершення певного періоду життя кожного з нас, але це і початок чогось нового, незвіданого і неповторного.

**Крупенікова К.О.,
випускниця групи №48**

НАДІЙНИЙ ФУНДАМЕНТ ПІД НАЗВОЮ «ВМВПУ»

Привіт студентам рідного училища! Вітаю Вас із Новим Роком та Різдвом Христовим! Зичу усім міцного здоров'я, радості, легкого та, обов'язково, успішного навчання!

Із власного досвіду, впевнений, що у багатьох молодих людей, термін "успішне навчання" викликає скептичну посмішку, можливо, навіть легку роздратованість, а ДАРМА!

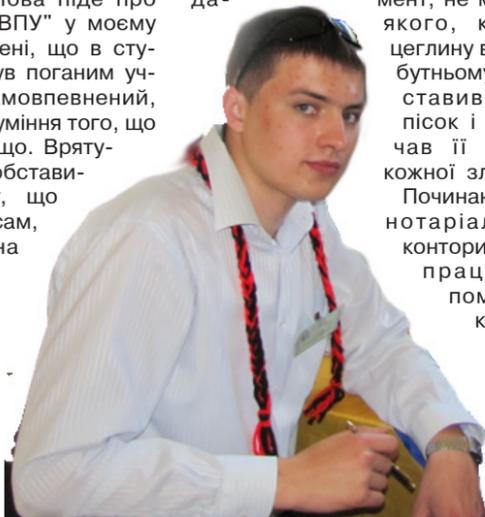
Насправді все не так, як здається. Зобов'язаний Вас розчарувати: справа в тому, що навчання не закінчується ні на третьому курсі училища, а ні на шостому курсі університету. Навчання триває все наше життя. Тільки з часом і пережитим досвідом, ми починаємо розуміти суть народних приказок, давніх порад наших батьків та наставників, взаємовідносин, як у діловому житті, так і у повсякденні. Взагалі, з цього приводу хотілось би сказати дуже багато, але я вважаю, що кожен повинен збагнути все сам, чим раніше - тим краще. А поки що пропоную Вам просто прийняти цю догму за життєве кредо і рухатись вперед.

Напевно більшість із нас пам'ятає популярний серед викладачів вислів "вбирати знання, як губка". Від себе хочу додати, що перебуваючи у сучасному, порою жорсткому, частіше жорсткому соціумі, в ситуації коли, ми живемо самостійним життям, наша "вага" пропорційна

"вазі" тієї "губки", яку ми роками наповнюємо знаннями та досвідом. Вагу ми можемо перетворити в ім'я, на імені побудувати професійну діяльність, діяльність принесе кошти, котрі слід девольвувати у матеріальні блага, необхідні нам чи іншим "людям для створення та достойного існування сім'ї", радості та здоров'я близьких, умовної свободи та можливості приділити трішки більше уваги духовному життю чи, нарешті, просто одному. Підсумовуючи, скажу Вам: "Навчаймося більше, тому що ми варті кращого!"

Думаю досить філософії, в пору перейти до прикладів. Постараюсь коротко, щоб не втомлювати читача. Мова піде про роль ДПТНЗ "ВМВПУ" у моєму житті. Здається мені, що в студентські роки я був поганим учнем. Ледячий, самовпевнений, без реального розуміння того, що я тут роблю і навіщо. Врятували мене деякі обставини. Справа в тому, що напрямок обирав сам, відповідно частина предметів мені була дійсно до вподоби, я цікавився, вникав, пробував та удосконалював набуті навички. Дуже добре, коли ти прагнеш бути кращим.

Саме в цьому випадку ти стаєш, як мінімум, гарним спеціалістом, як максимум - дійсно кращим. Що стосується іншої частини предметів - було не так гладко, але справу врятували слова старших, котрі зауважили, що успішність повинна бути на належному рівні. Щастя моє в тому, що я прислухався. Не буду вдаватись у подробиці, що і як вивчав, як здавав, але скажу точно, що вбирив у себе багато того, що на той час вважав непотрібним. Ще точніше, друзі мої, Вам скажу: у душі хочеться не говорити, а просто кричати: абсолютно все, кожна книга, кожна тема, і кожна розв'язана задача згодом стали мені у пригоді. Це був фундамент, не маючи якого, кожен цеглину в майбутньому я би ставив на пісок і втрачав її після кожної зливи. Починаючи із нотаріальної контори, де я працював помічником, здо-

був багато цікавих знайомств, а головне, змінив погляд на життя і вперше забувши про гроші, вбудував ланцюг цілей, які потрібно досягти, щоб стати трішки ближче до успішних людей, яких щоденно обслуговував.

Відійду від теми. Грамотність письма, словниковий запас слів, для спілкування з людьми - це прочитані книги, які вважав непотрібними і прочитав лише половину від рекомендованої кількості. Зібраність, робота на результат (згадуємо роботу над предметами, які вважав непотрібними). Вміння воскресити персональний комп'ютер у будь-якій ситуації, швидка робота з офісними програмами (згадую, як дехто з нас, реально не хотів їх вивчати, тому як вмів двопальцевим методом набирати текст і вважали себе «богами» в цій справі); усі ці навички, набуті в період здобування першої професії "Електромеханік з ремонту та обслуговування ПЕОМ, оператор" не просто закріпили мене на реальному робочому місці, а й підняли трішки вище інших претендентів на вакансію.

В училищі навчався 5 років, два останні з яких паралельно навчався в університеті та здобував професію "Агент з постачання" в училищі. Після нотаріальної контори я змінив свою діяльність, перейшов працювати у сферу торгівлі. Маючи досвід роботи та спілкування з людьми

у нотаріальній конторі, розуміння бізнес-процесів, які дала "Перлина Поділля" не було досягнути гарних результатів, зайнявши посаду торговельного представника та гарного ставлення багатьох клієнтів по всьому місту, дружба з якими принесла нові ідеї та інструменти для вирішення власних проблем у майбутньому.

Відверто кажучи, на сьогоднішній день я змінив багато посад у різних організаціях, був у помічниках не в одного керівника, та запевняю Вас, паралелі між кожною посадою чи робочим місцем та знаннями, здобутими в училищі - це нитки, які будуть тягнутись за мною протягом усього мого життя.

На сьогоднішній день мій життєвий шлях привів мене до Російської Федерації. Скажу одне: у мене є власний кабінет і власне крісло, про яке давно мріяв, що буде далі - час покаже. Я продовжую будувати своє життя, зібрав не мало цегли, яка стоїть, як Ви пам'ятаєте, не на піску, а на надійному фундаменті під назвою ВМВПУ. Хочу побажати усім Вам міцного здоров'я та натхнення, будьте мудрі та далекоглядні. Вбирайте якомога більше знань, формуйте свої цеглини, адже Вам також час починати будувати своє життя.

Низький уклін усьому екіпажу ВМВПУ!

**Германюк В.М.,
випускник 2010 року**

ОСВІТА ЗА КОРДОНОМ: «ЗА» ЧИ «ПРОТИ»?

Навчання за кордоном навіть за часів Київської Русі вважалося престижним та гідним поваги навіть князів. Кожна заможна родина прагнула дати своїм дітям не тільки спадок, але і якісну освіту, що в майбутньому б допомогла примножувати достаток і вже його власної родини. Думка, що закордонна освіта є привілеєм заможних залишилась і досі, але часи змінюються і все більше українських студентів та учнів прагнуть здобути освіту в європейських країнах.

Одного разу я почула вислів досить відомого політика на одному з політичних шоу. Суть була в тому, що, на його думку, освіта в Україні, на сьогоднішній день, бажає кращого, що беззаконня та хабарництво поглинуло всю систему освіти і настав час до радикальних рішень. І саме тому він відправив свого сина вчитись до Швейцарії, адже там освіта якісніша, менш корумпована. Він зізнався, що там, звісно, навчання дороговартісне, але ж воно того варте.

Ну, то гайда пакувати валізи до Швейцарії, здобувати якісну освіту! Але тут виникає питання: але ж не всі мають статок, як у депутата. Що ж тоді робити? Хіба ми з вами не гідні якісної, прогресивної та, найголовніше, нашої освіти? З патріотичними цінностями, культурним та національним вихованням в громадянській рідній державі?

Із цими питаннями ми і спробуємо розібратись. І з'ясуємо, які ж є позитивні та негативні сторони навчання за "бугром". І чи варто залишатись в Україні для змін, щоб у недалекому майбутньому нашою "рожевою мрією" не було навчання за кордоном, а був свідомий вибір саме вітчизняних вишів.

То в чому ж різниця?

По-перше, давайте розберемось, у чому ж така велика різниця між нашими вишами та освітою за кордоном? Українська система освіти є найбільш унікальною

та регламентованою у всій східній Європі. Ще однією країною, що близька до нас за кількістю законів і правил, можливо, є Білорусь. Навіть Росія на освітянській ниві обрала більш ліберальний стиль. Прикладом, що підтверджує це, є можливість російських батьків навчати дітей вдома, отримуючи при цьому виплати від держави у сумі середнього утримання дитини в школі. В усьому світі відходять від суворих правил навчання і надають повну свободу вибору дитині: що вчити, а що ні. Наші ж навчальні заклади все ще дотримуються правила: потрібно знати все, не враховуючи особливостей дитини у навчанні та характері. І це є парадоксом, адже викладач історії не розв'яже диференціальне рівняння, а викладач математики, не запам'ятає Другу світову війну в хронологічній послідовності за битвами. Тому чому ж це вимагають від учнів? Потрібно зрозуміти, що не кожна дитина може знати все, і надати право вибору самій дитині. Приблизно таку можливість надають професійно-технічні навчальні заклади, але батьки чомусь бояться відправляти туди дітей, вважаючи такі заклади менш престижними. Особисто я маю вже досить великий досвід у порівнянні учнів шкіл та учнів ПТНЗ, і можу сказати, що самостійність, вихованість та дорослість видно навіть неозброєним оком.

Що приховує система освіти?

Ми так прагнули звільнитись від радянських пут. Змінити країну, життя, ідею. Хоча самі продовжуємо жити за тією ж аналогією, будуючи радянську систему з дитячого садочка та школи. Ви коли-небудь звертали увагу, наскільки нам важко приймати рішення? Краще ми покладемося на думку відповідальної особи, навіть якщо вона суперечить нашим поглядам, аніж приймемо власне рішення. Річ у тому, що разом із наявною учбовою програмою, виявлено в текстах підручників і тирадах учителів,

існує те, що Елвін Тофлер назвав "прихованою навчальною програмою". Вона діє не на рівні змісту, а на рівні форми: те, як проходить заняття, які зусилля винагороджуються, які засуджуються, як учитель спілкується з учнями і як з учителем поводиться адміністрація, - усе це формує в нас жорсткі поведінкові стереотипи і накладає незграбний відбиток на усе наше подальше життя.

Пострадянська школа відмінно відтворює стару ієрархічну індустріальну модель радянського суспільства, ідеологію якого точно описує наступний принцип: "Ти начальник - я дурень, я начальник - ти дурень". Діти вимушені пристосовуватися і виживати в агресивному підлітковому середовищі, збиваючись у групки "своїх", щоб "не пропасти поодиночку", - або підкорятися найсильнішому, не важливо, дорослому або одноліткови. Списувати, брехати, не висловуватися, не встрявати в чужі розбірки, - цьому вчить нас прихована програма вітчизняної школи. Часто говорять: вона вчить нас життю. Але мало хто усвідомлює, що саме школа це життя створює і відтворює!

Викладач іноземного коледжу чи інституту не соромиться вчитись у студента. Там відстань між вчителем та студентом набагато менша. Знайомі, що повертаються на канікули після навчання в тій самій Польщі, продовжують спілкуватись з викладачами і на канікулах, там є нормальним зателефонувати викладачу ввечері з особистим питанням і ніхто не подумає нічого дурного і тим паче не звинуватить студента у фамільярному ставленні до викладача.

Порівнюючи наш навчальний заклад з школою я побачила, що подібний більш близький стиль спілкування викладача та учня

присутній і у нас. Тоді навчання стає більш цікавим та невимушеним.

В очікуванні змін.

Сучасні батьки, розуміючи всю гнітючість ситуації, намагаються відправити дітей вчитись за кордон. Але чи це вихід?

Директор фірми, що займається освітнім туризмом, розповідає, що щороку на 10% збільшується число українських дітей, що вступають до зарубіжних шкіл, причому для Києва цей показник ще вищий - до 30%! Від дітей не відстають і дорослі: тільки в лотереї Green Card цього року брали участь більше 850 000 українців. Ці цифри не залишають сумніву: проти нашого способу життя і нашої освіти громадяни голосують ногами. - Щасливої дороги вам, пасажирі!

А що робити тим, що залишаються? Як не дивно, нам теж доводиться відповідати на усе ті ж осоружні запитання: яким ми хочемо бути через 10 або 15 років? Де ми продовжуватимемо свою освіту? У якій галузі діяльності себе реалізуватимемо - і в якій країні?

Запитання ці не риторичні. Дуже розраховуємо, що скоро

ситуація в країні зміниться, причому як економічна, так і політична. Адже розуміння кожного з нас і є першим кроком до змін.

Через які-небудь 5 років світ стане невідомим, і Україна повинна буде або трансформувати усе - освіту, охорону здоров'я, економіку, владу, - або зникнути як держава. У будь-якому випадку, з Україною або без неї, але ті, що залишилися тут, на цій території, житимуть в іншій країні. У країні, де стануть потрібні креативні, продуктивні, внутрішньо вільні люди, здатні оцінювати і вибирати, - і зовсім не будуть потрібні залякані неукі, - ні в побуті, ні у владі.

Тому я дуже хочу, щоб ті, хто від'їжджають, змогли одного дня повернутися назад. А ті, хто залишаються, мають зрозуміти, що крім нас самих ніхто не допоможе.

Ми і є творцями нашого майбутнього. Європейські країни радо нас приймуть, але ж хіба то буде наша держава?! Докладаймо всіх сил, щоб інша Україна відбулася!

Мельничук Ірина, випускниця 2012 року

ЗНО - здавати чи ні? Та навіть питань немає. Добровільно-примусово, але ж необхідно. Як іще вступити до вищого навчального закладу? І як хоч раз написати щось, не списуючи? Справедливо чи ні, об'єктивно чи ні, але хоч якийсь крок вперед. ЗНО - це перевірка знань та нервів.

Це серйозне психологічне випробування. Воно вимагає від абітурієнта самостійної підготовки. Тому краще всю інформацію, яку необхідно засвоїти, поділити на частини і визначити її пріоритетність. У першу чергу варто вивчати найскладніші розділи, щоб вистачило часу на їх повторення. Працювати необхідно в сприятливих для навчання умовах до тих пір, поки відчуваєте, що засвоюєте матеріал. Як тільки рівень сприйняття інформації знизився, варто відволіктися хвилин на двадцять.

Щоб відтворити умови ЗНО, краще виконувати побільше різних тестових завдань. Їх можна знайти на сайтах регіональних центрів оцінювання якості освіти і ВНЗ України, на спеціалізованих web-порталах.

Але щоб зовнішнє тестування пройшло успішно,

необхідно не лише вивчити, систематизувати матеріал, а й попрацювати над своїм зовнішнім виглядом та поведінкою.

Хвилювання - це природно, часто воно допомагає швидко налаштуватися на продуктивну роботу.

Щоб менше нервувати під час зовнішнього тестування, краще з'явитися до пункту тестування на 20 хвилин раніше. Їх вистачить для того, щоб налаштуватися на тести, підготуватися психологічно. Якщо є можливість, то краще прийти на тестування пішки.

Впевненість, спокій, вміння слухати інструктора, знання та інтуїція - це запорука вашого успіху при складанні ЗНО.

Зовнішнє тестування вимагає завчасної підготовки, в тому числі й психологічної.

Не варто ставити перед собою надзвичайно складних завдань, адже чим менше часу залишається до тестування, тим важче їх виконати. Краще сформулювати основну задачу, потім розбити її на невеликі частини, які дійсно можна вирішити у визначений

ЗНО на носі? Хвилюєтесь? Тоді ми йдемо до Вас!

проміжок часу. Це допоможе зменшити хвилювання, викликане майбутнім зовнішнім тестуванням, а сам шлях до успішного складання тестів ЗНО буде не таким тернистим.

Якщо важко відразу сконцентруватися на вивченні предмета, то варто почати з повторення матеріалу або з вивчення легшої теми. Як тільки праця стане більш продуктивною, можна переходити до більш складних розділів. Такий підхід не дозволить зневірившись у власних силах.

Кожен день варто виконувати спеціальні вправи, які допоможуть зняти емоційне напруження і втому. У день зовнішнього тестування такі вже звичні вправи допоможуть швидко побороти хвилювання.

Якщо Ви впевнені в своїх силах і вмієте здобувати знання, то самостійний спосіб підготовки до зовнішнього тестування може виявитися найбільш ефек-

тивним. Головне - правдива мотивація.

Зовнішнє незалежне тестування - це важлива подія в житті кожного абітурієнта, тому в переддень тестування варто приділити собі та своєму відпочинку максимум часу.

Напередодні ЗНО не варто себе перевантажувати, постійно тренуватися у складанні тестів, знову й знову вивчаючи власні нотатки або підручники.

Навпаки, необхідно виспатися, просто повторити вивчений матеріал, щоб впевнено почуватися на зовнішньому тестуванні, провести вільний час на свіжому повітрі, найкраще - в парку.

Потрібно пам'ятати, що думки матеріалізуються, тому не слід сумніватися у своїх знаннях. Краще думати про можливість, які відкриваються після складання ЗНО: про нових друзів, про омріяну професію, про переваги студентського життя.

А ще за декілька днів до тестування можна "сісти" на спеціальну "розумову" дієту. До звичайного раціону можна додати мюслі, банани, родзинки, горіхи і шоколад.

Поради у день ЗНО:

- **Будь сконцентрованою!** Для тебе повинен існувати лише текст завдання і годинник.

- **Дій швидко, але не поспішай.** Перед тим, як дати остаточну відповідь, двічі прочитай завдання, переконайся, що ти правильно зрозумів, що від тебе вимагається.

- **Спочатку берись за ті завдання, у правильності відповідей на які ти не сумніваєшся.**

- **Пропускай!** Потрібно навчитися швидко пропускати важкі і незрозумілі завдання, щоб згодом до них повернутися.

- **Читай завжди уважно завдання до кінця.** Розуміти завдання з перших слів і добувати закінчення за допомогою власної уваги - це надійний шлях до помилок.

- **Думай лише про поточне завдання.** Коли ти бачиш нове завдання, за-

будь про попереднє.

- **Якщо попереднє завдання тобі не під силу, забудь про цю проблему.** Наступне завдання - це шанс набрати додаткові бали.

- **Використовуй методику виключення.** Якщо не знаєш правильної відповіді, то можна розпізнати усі неправильні відповіді в силу їхньої абсурдності.

- **Заплануй два кола.** Завжди перевіряй себе. Навіть якщо відповідь легка і однозначна на перший погляд.

- **Вгадуй.** Довірся власній інтуїції і вона разом із твоїм логічним мисленням підкаже правильну відповідь.

Але найголовніше - це знання. Вони, на відміну від удачі, не підводять. Знання предмету, який здаєш надає впевненості. Згадайте всі контрольні, екзаменні, навіть самостійні. У кожного були улюблені предмети, завдання з яких були справжнім святом. А були й тремтлячі руки, що передавали шаргалки. Тож керуйте власними впадоками. Здавайте ті предмети, які дійсно Ваші. Обирайте майбутню справу, якою Ви живете вже зараз.

Пахольук Тарас, учень групи №6

ВИКОРИСТОВУЙТЕ НА ПОВНУ МОЖЛИВОСТІ

У 2013 році я з відзнакою закінчила ВМВПУ. Вступила до Вінницького національного технічного університету до інституту автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління. Здавалося б, минуло зовсім небагато часу, але вже стала помітним різниця між нашим училищем та моєю новою альма-матер. Я побачила різні відмінності, деякі з яких спочатку обурювали мене, інші ж не вкладались у голову, але згодом я все ж звикла до них. Адже недаремно кажуть, що людина звикає до всього.

Своїми думками та емоціями я ділилась із колишніми викладачами. І одного разу за ініціативи заступника директора з виробничої роботи Тютюнника Миколи Миколайовича мене та випускника групи №4 Кобисю Миколу, що також вступив до ВНТУ, було запрошено на зустріч із першокурсниками.

Метою нашої зустрічі була розмова про перспективи навчання у ВМВПУ, можливості, що ми отримали у стінах училища та чого змогли досягти. А головне наше завдання було звернути увагу учнів, на те, що зараз для них відкрите все різноманітне життя та надаються колосальні можливості для розвитку та навчання.

Хочу зауважити, що я ні в якому разі не виступаю проти вищої освіти чи політехнічного університету. Я просто хочу звернути увагу учнів на те, що вони вже зараз мають і що б вони не втрачали такої чудової можливості отримати коштовний досвід, який безперечно знадобиться їм у житті.

На мою думку, увага, яка надається теоретичним знанням у ВНЗ перебільшена. Адже, навіть знаючи досконало підручник, неможливо передбачити всі можливі аспекти праці на підприємстві, а от училище надає можливість праці не в родині чи знайомих, а у серйозних установах, які вимагають від практикантів такої віддачі праці як і від своїх працівників. Також умови навчання радикально відрізняються. Звикнувши до комфортних, добре облаштованих та з хорошою матеріальною базою кабінетів, я не могла збагнути, як можна навчатися у холодних бетонних аудиторіях без опалення, без елементарно-

го ремонту, з блимаючим світлом та відсутністю звичайних крейди і ганчірки для дошки. Все це стало шоком для мене, але та кількість вимог, що перед нами ставили викладачі, змушували нас забути про умови та посилено навчатися. До речі, перші місяці навчання мені давалися простіше, ніж іншим студентам, адже я вже мала диплом оператора комп'ютерного набору, а у професії, яку я обрала, ці знання є основою для вивчення автоматизації комп'ютерних систем управління.

Звикнувши до постійних конкурсів, розважальних програм для учнів в училищі, я з нетерпінням чекала на подібний розвиток подій і у ВНТУ, але не так сталося, як гадалось. Увага, яка надається саме розвитку творчості людини, мізерна. Скоріше все це робиться заради галочки, що таке було, а не для розвитку особистостей. Тому я безмежно вдячна саме стінам ВМВПУ, що відкрило в мені таланти, про які я навіть не підозрювала.

Також хочу звернути Вашу увагу до відношення викладачів і майстрів училища до учнів. Прочувшись в училищі, я зрозуміла, як можна назвати такі стосунки - це родина. Родина, у якій ти завжди бачиш батьків, де тобі допоможуть і тебе підштовхують до розвитку. У політехнічному ж університеті вважається, що ти достатньо доросла, самостійна людина, що допомога тобі не потрібна і стосунки між викладачами та студентами виключно ділові. Можливо, комусь так навіть краще, але для мене такий стан речей був і є дуже важким, я все ще поки не звикла до такого.

У кожного своє бачення і своє відношення, я висловила свою думку щодо головних відмінностей між училищем та університетом, де я зараз навчаюся. Я не перебільшувала і казала, як є насправді. Метою зустрічі було саме привідкрити завісу іншого підходу до навчання та учнів. Маю надію, що хоча б одна людина, прочитавши порівняння, збагне, що зараз у ВМВПУ створені всі умови для якісного навчання і розвитку. Я кажу це, як людина, що пережила в училищі неймовірну кількість емоцій, подій і вражень, а найголовніше - отримала досвід, що буде зі мною все моє життя. Цінуюте те, що маєте, і використовуйте можливості на повну, тоді ви досягнете всього, що тільки душа бажає.

**Мельничук
Ірина, випускниця 2012 року**

Всім доброго дня! У цій статті хотів би з вами познайомитись та розповісти про своє життя, яке яскравими фарбами розпочалося в 2008 році, коли я вперше прийшов на навчання до нашого училища. Я був звичайним учнем 1-го курсу, усе навколо було для мене новим, незнайомим та водночас таким цікавим.

Йшли дні, минули тижні, та цікавість моя не зникла. Навчався я за професією "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування ЛОМ", оскільки ще зі школи задумав, що хочу розвиватись у сфері комп'ютерів та інформаційних технологій.

Життя в училищі пройшло дуже швидко, як потім виявилось. Одразу скажу, що відмінником ніколи я не був, мене в загальному цікавили предмети за обраною спеціальністю. Перший курс пролетів непомітно, проте здобути професійні знання та навички давали мені все більшої впевненості у собі. Починаючи з другого курсу я почав цікавитись різноманітними професійними конкурсами. Так вперше я взяв участь у конкурсі фахової майстерності серед електромеханіків, що за підсумками засвідчив досить високий рівень знань та професійних умінь учасників саме з нашої групи, в тому числі і мій. Це було приємне відчуття перемоги.

Наша група №6, на чолі якої люди були такі чудові люди, як Мельничук Людмила Василівна (класний керівник), Московський Борис Андрійович та Лукашенко Марія Михайлівна (майстри виробничого навчання) завжди була у вирі численних і різноманітних заходів, що проходили у навчальному закладі. Це був незабутній час, який згадую із приємним відчут-

тям у серці.

Наприкінці першого курсу я почав цікавитись веб-дизайном, що надзвичайно мені допомогло в подальшому навчанні в училищі. На другому курсі проходив Всеукраїнський конкурс з веб-дизайну та комп'ютерної анімації. І я подумав: "А чому б і ні?", - подав роботу, проте... далі не пройшов. Мабуть, тому, що я не міг зрівнятись у знаннях у цьому зі своїм другом та одногрупником Андрієм, в якого це, мабуть, в крові. Після такої незначної невдачі я вирішив, що це не моє. Я подумав: "Де ж мені знайти себе? Все цікавить, але все знати не можливо!". До нас в училище постійно приходили представники різних навчальних закладів, які рекламували свої "вищі".

Одного разу, із проф-орієнтаційною роботою завітав до нас Герасимлюк Володимир Сергійович, керівник Вінницького навчально-науково-виробничого центру Одеської національної академії зв'язку ім. О.С. Попова. Слухаючи про специфіку означеного вузу, я раптом для себе зрозумів, що хочу і буду рухатись у сфері зв'язку. По закінченню училища, я подав документи в ОНАЗ, і за результатами вступної кампанії був зарахований студентом Одеської національної академії зв'язку ім. О.С. Попова - емоції переполювали. Для себе я вирішив: оскільки з першого разу вступив саме туди, куди хотів - отже, це моє!

На даний момент я вже є студентом третього курсу. У вузі мені теж неймовірно цікаво: нові предмети є продовженням старих, які ми вивчали в училищі, тому мені багато простіше входити у курс справ, ніж більшості моїх одногрупників.

Після вступу потрібно було шукати роботу. Я ви-

Копач Віталій на своєму робочому місці

ршив, що потрібно починати з самих низів. На моє щастя, у мене в місті, в одному із магазинів мобільних операторів зв'язку була відкрита вакансія. Я, не роздумуючи, заповнив анкету та чекав дзвінка. Через день мені зателефонували та запросили на співбесіду, яку я із легкістю пройшов. Із першого дня я розпочав стажування: вивчав свої майбутні завдання, як спілкуватись з людьми, пропонувати товари і як працювати з оператором.

Протягом двох років я успішно працював, всім цікавився, відвідував тренінги щодо новинок мобільних компаній, і "підробляв" креативним директором - тобто, коли потрібно було придумати акцію, рекламу, - це завдання доручали мені. А у цьому мені допомагали уроки по Photoshop та CoralDraw. Моя наполеглива праця не залишилась поза увагою мого керівника, який і запропонував мені посаду його заступника. Я був приємно шокований, але заспокоювало відчуття, що я все-таки чогось досяг. Чесно кажучи, спочатку було нереально важко,

тому що завдання змінювались, потрібно було шукати працівників, навчати їх, вирішувати питання на іншому рівні, а оскільки керівник майже постійно знаходиться за кордоном, все доводиться робити самому.

Згодом ми почали розвивати свою торгову мережу, відкривати нові магазини, розвиватись. На даний момент у мене під керівництвом є 6 магазинів із продажу та ремонту мобільної техніки та персоналу. Так, маючи бажання та можливість навчатись чомусь, я постійно ставлю перед собою все нові і нові цілі і планую будь-що їх досягати. Ось так бажання працювати в сфері зв'язку переросло в дещо більше.

Мені сьогодні лише 20 років, тільки третій курс навчання і тільки заступник директора... І я не збираюсь зупинятись.

Усьому сьогоднішньому учнівському колективу ДПТНЗ "ВМВПУ" я хочу побажати: навчайтесь сумлінно, ставте перед собою все нові і нові цілі і за будь-яких обставин досягайте їх!

**Копач Віталій,
випускник 2011 року**

ДОСВІД, ЦІНОЮ ЗДОБУТИХ ЗНАНЬ

ВІК ЖИВИ - ВІК УЧИСЬ!

Успіх оволодіння тим чи іншим предметом, у першу чергу, залежить від віку учня. Саме такої думки дотримується більшість жителів нашої країни.

Тим часом, у світі ця думка вже давно спростована. І найкращий тому доказ - це навчання комп'ютерних технологій людей, які вийшли на заслужений відпочинок. Ця справа є досить популярною сьогодні у європейських країнах, а її результати - це мільйони людей похилого віку, що є активними користувачами Інтернету і анітрохи не гірше орієнтуються у світовій павутині, ніж молоді покоління.

"Хто володіє інформацією, той править світом!"

Слухачі першої групи курсової підготовки по підвищенню комп'ютерної грамотності людей пенсійного віку

- вінницькі пенсіонери тепер це знають точно.

13 січня на базі ДПТНЗ "ВМВПУ" розпочалися курси з підвищення комп'ютерної грамотності. Від базових знань, як увімкнути комп'ютер, слухачі здо-

будуть знання і практичні навички повноцінного спілкування в соцмережах. Курси триватимуть три місяці. Півтора місяці курсанти відвідуватимуть заняття за розробленою програмою, щоб досягнути ази

комп'ютерної грамотності. Цілі у всіх різні: знайти однокласників, спілкуватись з дітьми та друзями, які живуть в інших містах, використовувати комп'ютерні технології в роботі, адже деякі з них продовжують трудитись.

Комп'ютерним технологіям у будь-якому віці вчитися не завжди легко і просто. Однак у слухачів курсів варто тільки повчитися цілеспрямованості і відповідальності.

До речі, розпочато набір у нову групу слухачів пенсійного віку, де кожен бажаючий зможе навчатися комп'ютерної грамотності найближчим часом.

**Черниш Т.М.,
куратор групи**

ДАЙТЕ МЕНІ ТОЧКУ ОПОРИ

Опольський Ярослав

Не писатиму гарних фраз про "учня, спортсмена, відмінника і просто красеня" Ярослава Опольського. Хочу лише поділитися почутим від цього хлопця - а регалії вже присуджувати Вам.

Вважаючи професійну освіту та спеціальність "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування" корисною та цікавою, вступив до нашого навчального закладу й тепер зізнається, що жодного разу про це не пошкодував.

"Просто захотілося дізнатися щось нове, випробувати свої сили в цій сфері, тому завжди стараюся докласти максимум зусиль, щоб оволодіти ґрунтовними знаннями зі своєї спеціальності". Йому це вдається, він - відмінник навчання, призер Всеукраїнського конкурсу юних інформатиків, аматорів комп'ютерної техніки в номінації "Офіс-менеджер", учасник II Всеукраїнської олімпіади з інформаційних технологій, переможець II (міського) етапу Всеукраїнських олімпіад з інформаційних технологій 2012-2013 та 2013-2014 н.р., переможець ряду училищних олімпіад. Тому, напевне, цілком заслужено, вже другий раз поспіль, він є стипендіатом обласної державної адміністрації та обласної Ради.

"Варто усвідомити, що ти вже вийшов із того віку, коли хвалять за здібності. Тепер тобі потрібно домагатися похвали за досягнення. А для цього слід працювати. Навчання - це велика, складна, важлива і водночас приємна робота. Планую продовжити навчання у Вищому навчальному закладі, тому вже зараз багато працюю над підготовкою до ЗНО", - зазначає він!

Ярослав наділений лідерськими якостями, має тверду громадянську позицію, непоганий організатор. Він - незмінний староста групи, бере активну участь в учнівському самоврядуванні, проектній діяльності.

Ярослав живе у дружній сім'ї, якій, як він говорить, завдячує всім. Стриманий, щирий і водночас вшуканий, він завжди готовий допомогти.

"Я в житті намагаюся завжди робити людям добро. Так легше жити..." - говорить Ярослав Опольський сам про себе. Можливо, більшість людей у нашому буремному світі з його акцентами на матеріальних цінностях назве ці слова банальними чи неактуальними. Та по очах Ярослава було видно, що саме для нього це - правда.

Бережок С.М., класний керівник групи №6

Юність - це саме та пора, коли людина має найбільше можливостей стати успішною. Доклавши до цього, звісно, зусиль, працю та наполегливість. У нашому навчальному закладі є чимало учнів, які вже зараз досягли багато: чи то в дослідницькій діяльності, чи то в творчості, чи в навчанні. Але цього учня не можна не виділити серед інших.

Сьогодні Пахолюк Тарас вже учень 3 курсу, навчається за професією "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування". Учень, який може стати для когось взірцем наполегливості, працьовитості та оптимізму. Йому є що згадати і є чим поділитися з нами, бо його життя та роки навчання в нашому навчальному за-

Пахолюк Тарас

ладі насичені різноманітними подіями, конкурсами, зустрічами, знайомствами...

Нагадаємо, що Тарас - відмінник навчання, три роки поспіль призер (I місце) обласного етапу III та IV Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Т.Г. Шевченка, переможець Міжнародного літературного конкурсу ім. Я. Корчака, лауреат XI Міжнародного фестивалю-конкурсу дитячо-юнацької журналістики "Прес-весна на Дніпрових схилах", призер (II місце) II етапу Всеукраїнської олімпіади з історії, переможець училищних олімпіад, постійний і незмінний кореспондент училищної газети "Молодіжний вісник", стипендіат обласної державної адміністрації та обласної Ради 2012-2013 н.р.

Конкурс чи то училищний, чи обласний, чи Всеукраїнський важко уявити без участі Тараса.

"Життя дається нам не для того, щоб нудитися. Треба чимось займатися, чимось цікавитися, присвячувати себе чомусь. Просто відвідувати уроки - це нецікаво", - зазначає учень.

Саме тому Тарас завжди бере активну участь у змаганнях, турнірах, проектній діяльності. Учень із глибоким внутрішнім світом та філософським мисленням, громадянською позицією та власною думкою. Він вимогливий до себе і постійно прагне до самовдосконалення.

"Треба трудитися й пам'ятати, що не все буває одразу. Працюйте - і все у вас вийде!", - нехай ці слова випускника Пахолюка Тараса стануть девізом для кожного учня, який ставить перед собою мету і прагне її досягти.

Бережок С.М., класний керівник групи №6

Фурман Світлана

У моєму житті з'явилася хороша, добра, дружелюбна і просто щира людина та подруга - Світлана Фурман. Але я її називаю Света чи Светік. Вона дуже багатогранна та активна. Полюбить співати, відвідує вокальний гурток у нашому навчальному закладі, займається квілінгом і модульним оригамі та бісероплетінням. Коли вона виготовляє свій новий виріб, то завжди показує мені його. А я, в свою чергу, радію разом із нею, та розділяю її захоплення. Нещодавно її виріб - ялинка, посів третє місце на конкурсі ялинок у нашому рідному училищі.

На мою думку, вона дуже відповідальна людина, тому що ще ніколи мені не відмовляла і завжди підтримувала мої починання. Також вона вмє змовчати в потрібний момент. Я завжди ділюся з нею своїми секретами.

Будучи в училищі, вона ніколи не відмовить у допомозі мені та моїм одногрупникам. Також Света добре навчається, захоплюється точними науками, бере участь у різних проєктах, конкурсах, олімпіадах та заходах художньої самодіяльності. З її допомогою, наша група посіла перше місце в художньої самодіяльності, де вона виконувала вокальні номери. Її здобутки у навчанні допомогли нашій групі посісти друге місце у рейтингу училища.

У вільний час ми разом проводимо багато часу: гуляємо, слухаємо музику, займаємося активним відпочинком вечорами збираємося разом і дивимося цікаві фільми, відвідуємо розважальні центри.

Я рада, що є така подруга і одногрупниця у моєму житті, яка завжди прийде на допомогу у потрібний час і підтримає мене.

Хочу побажати їй, щоб вона досягла своєї цілі в житті і завжди залишалася такою приємною людиною, з якою цікаво спілкуватись і співпрацювати.

Микіско Марія, учениця групи №29

Отченко Олександр

Отченко Олександр - учень групи №22. Він обрав професію "Оператор компютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування ЛОМ".

Олександр з перших днів навчання зарекомендував себе як старанний, дисциплінований, працелюбний та уважний учень. Одразу ж керівництво групи обрало його старостою групи, тому що тільки такі старанні учні, як він, заслуговують на таке визнання. Олександр має навчальні досягнення високого рівня і навчається на 10-12 балів, особливо йому подобається фізкультура та виробниче навчання. Навчається в повну міру своїх сил. На уроках завжди уважний, активний, виконує домашнє завдання, допомагає товаришам.

Має добрий загальний розвиток, багато читає. До виконання громадських доручень ставиться сумлінно, з захопленням і повною віддачею. Бере активну участь у громадському житті училища та групи, у роботі учнівського самоврядування, грає на гітарі, бере активну участь у спортивному житті групи.

Завжди свідомо виконує доручення керівництва групи, користується повагою викладачів, має багато друзів, підтримує дружні відносини з багатьма учнями. Олександр є прикладом для багатьох учнів групи. Займається в спортивних секціях із баскетболу, волейболу, із задоволенням відвідує комп'ютерний гурток. Сашко - цікава людина, стійка до всіляких труднощів.

На мою думку, після закінчення нашого навчального закладу Сашко зможе добитися великих результатів у власному житті.

Кіт В.В., класний керівник групи №22

Іщенко Вадим

Іщенко Вадим навчається на першому курсі у групі №7. Його цікавлять комп'ютерні технології, він добре розуміє необхідність і важливість отримання нових знань, саме тому вирішив навчатися у нашому училищі, щоб здобути професію "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування". Учень із задоволенням вивчає спецпредмети, до навчання ставиться добросовісно і відповідально.

Іщенко Вадим впевнено поводить в колективі, має авторитет серед одногрупників. Доброзичливий, стриманий, урівноважений. До колективу ставиться добре, виконує різні доручення.

Брав участь у олімпіаді серед учнів нашого училища з інформаційних технологій. У вільний час грає на гітарі, займається спортом. Був призером районних змагань з греко-римської боротьби.

Також Вадим цікавиться програмуванням.

По завершенню училища планує отримати вищу освіту.

Стець І.І., класний керівник групи №7

Качан Станіслав

І Я ЗРУШУ ЗЕМЛЮ!

Архімед

Качан Станіслав навчається на першому курсі у групі №7. Станіслав закінчив медичний ліцей-коледж імені Д.К.Заболотного, де отримав кваліфікацію "Медичний брат" та вирішив на цьому не зупинятись. Оскільки Станіслава цікавить робота, пов'язана з комп'ютерами, вступив до нашого училища, щоб оволодіти професією "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування". До навчання ставиться зацікавлено і добросовісно. За короткий час навчання в училищі уже зарекомендував себе здібним і дисциплінованим учнем.

Станіслав користується авторитетом серед одногрупників. Юнак дуже спокійний, урівноважений, старанний і відповідальний. Завжди виконує всі завдання і громадські доручення до кінця. Станіслав брав активну участь у житті училища та групи: у осінньому благодійному ярмарку 2013 року, в олімпіаді з ІТ технологій серед учнів І-ІІІ курсів училища, виступав на конкурсі художньої самодіяльності.

У позаурочний час Станіслав цікавиться HTML5 версткою та веб-дизайном. Любить грати на гітарі. У майбутньому учень планує отримати вищу освіту.

Стець І.І., класний керівник групи №7

Воронюк Катерина

Воронюк Катерина - енергійна, комунікативна, цілеспрямована. Так, це все можна сказати про одну людину. З дитинства Катя займалась у танцювальному колективі "Браво", неодноразово брала участь у конкурсах. На сьогоднішній день - Катя активний учасник показів моди. Дана справа виховує вимогливість до себе, критичність погляду. Як і всі дівчата, мріє завоювати титул "Міс Всесвіт", завжди готова поділитись своїм естетичним смаком.

На уроках теоретичного та виробничого навчання є активною. Наполегливо опановує обрану професію. Має успіхи в училищних олімпіадах, проектній діяльності.

Задорожна Р.А., класний керівник групи №19

Ткачук Олена

У групі №19 навчається багато талановитих, розумних і добрих учнів. Однією з окрас нашої групи є наші відмінники. Кожна з дівчат є неповторною - вони і розумні, і активні, і творчо обдаровані. Навпевно, більшість знають їх в обличчя.

Ткачук Олена очолює учнівський колектив - вона є президентом училища. Олена - натура мрійлива, цілеспрямована, має широке коло спілкування, творчо обдарована дівчина. Одним із її захоплень є витинанки, які вона творить власноруч. Робота ця вимагає зосередженості та досить кропітка, але Олена залюбки справляється з нею. З кількості зроблених нею робіт можна зробити виставкову експозицію. Олену неодноразово можна було бачити на сцені училища як вокальну виконавицю. Вона любить музику, пісню, охоче бере участь у заходах. Дівчина має здібності й до журналістської справи, брала участь у конкурсі шкільних медіа в місті Київ.

Разом із тим вона - любляча донька, гарна сестра, надійний друг. Про неї можна сміливо сказати, що в неї кмітливий розум, золоті руки та широка душа.

Задорожна Р.А., класний керівник групи №19

Расулова Маргарита

Расулова Маргарита - строста групи №19. Вона наполеглива у навчанні, весела у спілкуванні, має широке коло захоплень, зокрема малювання. Рита закінчила художню школу. Зокрема її екзаменаційна робота була представлена на святкуванні дня міста Вінниці. Отож, шанувальники пензля могли насолодитися красою міста, зображеного на її малюнку. Але для того, щоб відтворювати красу природи, вуличок, будівель, потрібно не лише мати фантазію, а й знати історію місцевості, її культуру, традиції. Саме тому Маргарита намагається частіше подорожувати, насолоджуючись краєвидами та відтворюючи їх красу пензлем. Полюбить дівчина читати, збагачуючи свій світогляд, дорослішаючи зі своїми героями.

Маргарита товариська, в групі користується повагою та авторитетом. Є активною як у навчанні, так і в позаурочній діяльності. У числі здобутків - участь у проектах, училищних олімпіадах, ярмарку, художній самодіяльності.

Задорожна Р.А., класний керівник групи №19

Ім'я Вікторія походить із латинської і означає "перемога". Дівчата із цим іменем народжені, щоб бути переможцями. Для Вікторії характерні достатня твердість, рухливість і здатність до досягнення поставленої мети. Якщо вона впевнена у своїй правоті, її ніщо не може зупинити. Ці риси словна підходять й нашій Вікторії Даценко, яка з перших днів навчання зарекомендувала себе активною, цілеспрямованою, завжди знаючою, чого хоче досягти, готовою прийти на поміч в будь-яку хвилину.

Здобувши професію "Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів", дівчина зрозуміла, що не хоче залишати навчальний заклад і вступила на спеціальність "Комерційна діяльність".

Віка - дуже товариська, в групі користується авторитетом.

Даценко Вікторія

Численне коло друзів допомагає їй завжди бути у вирі подій, тому вона охоче бере активну участь у громадському житті групи, а саме у проектах, училищних олімпіадах, ярмарках.

У години дозвілля полюбить відпочивати на природі.

У майбутньому учениця хоче здобути вищу освіту.

Гладка Л.І., куратор групи №33

Крупенікова Катя

Катя спочатку вступила в училище на професію "Агент з постачання". "Продавець продовольчих товарів". Провчилася 3 роки, отримала диплом і зрозуміла, що не може попрощатися з рідним навчальним закладом, і продовжила навчання за спеціальністю "Комерційна діяльність". Це особлива професія, яка має багато цікавого, тим більш для таких старанних учениць, як Катя.

За час навчання зарекомендувала себе як дуже дисциплінована та здібна учениця. Навчалася тільки на "відмінно". За характером спокійна, урівноважена, витримана, ввічлива, духовно розвинена.

Проявляла ініціативу щодо громадських доручень. Брала активну участь у всіх поза-класних заходах групи та виховних заходах училища. До доручень ставилася відповідально. З дорослими поводитися поважно. У спілкуванні відкрита, порядна, товариська.

У колективі - самостійна, на зауваження реагує адекватно. Має товаришів у групі, до справ у групі не байдужа, завжди допоможе тим, хто потребує допомоги чи підтримки.

Козачок А.В., куратор групи №48

У 2010 році Катерина вступила до ДПТНЗ "ВМВПУ" на спеціальність "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець". За три роки навчання брала активну участь у житті закладу, займала призові місця на олімпіадах, численних конкурсах і змаганнях.

З 1 вересня 2013 р., Катя продовжила

Гладка Катерина

навчання у стінах рідного навчального закладу.

Дівчина - енергійна, спортивна та надзвичайно талановита. На уроках завжди активна, з готовністю і самовіддачею виконує доручення керівництва групи і готова завжди прийти на допомогу одногрупникам. Користується авторитетом у групі. Має багато друзів.

Волейбол - це вид спорту, який займає важливе місце у житті Каті. Тому коли вона вступила до ДПТНЗ "ВМВПУ", то продовжила свою улюблену справу.

Катя не соромиться називати себе розумною, адже знання - це частина її життя та запорука щасливого майбутнього.

Гладка Л.І., куратор групи №33

Бубелянчик Даша

"Коли я вперше завітала до цього навчального закладу, не була впевнена, що знайду людей, з якими мені буде приємно спілкуватись та які будуть мене розуміти, адже я людина творча," - каже про себе Бубелянчик Даша. Вона саме та людина, в якій я побачила, крім милої посмішки і добрих очей, ще й чудове вміння знаходити спільну мову з будь-якою людиною.

У неї високий рівень знань. До навчання Даша ставиться дуже відповідально. Їй подобаються точні науки, і тому вона постійно бере участь у олімпіадах училищного та міського рівня. Даша - досить творча людина, мабуть, саме тому, мені приємно і легко з нею спілкуватись.

Нещодавно в нашому училищі пройшов конкурс показу художньої самодіяльності студентів першого курсу, в якому наша, 29 група, зайняла перше місце. Даша, крім того, що брала участь у сценках, ще й була одним із організаторів підготовки своєї групи до цього конкурсу.

За ці півроку нашого спілкування у неї з'явилося дуже багато друзів із нашого училища. Всі знають Дашуню, як гарну, ніжну, спокійну, працелюбну, талановиту і, навіть, "тришки з характером" дівчинку.

Уся наша група її дуже любить і поважає. Я хочу, щоб Дашка залишалася такою ж веселою і запальною, якою вона зараз є.

Голубович Любов, учениця групи №29

ЛЮБЛЮ ТЕБЕ, МАМО, ЛЮБЛЮ ТЕБЕ, ТАТО!

Усе, що є найкраще у дитини: її талант, культура, доброта - Від тата й мами йде і від родини - незаперечна істина свята!

Саме зі своєї сім'ї, з родини йде у світ людина і несе в нього своє серце, наповнене добротою і любов'ю, відчуттям краси і справедливості. Саме з сім'ї несе вона у світ правду, чесність, віру, традиції і звички. То ж недарма народне прислів'я каже: "Який куц, така й хворостина, які батьки, така й дитина".

Тому хочу побажати всім - дорослим і дітям - завжди пам'ятати про тих, хто дав нам життя.

Бережіть батьків, діти, будьте їхньою опорою та надією! Бажаю усім любові від батьків, поваги від дітей, а щастя і здоров'я від Бога. На сторінках нашої газети продовжуємо рубрику "Люблю тебе, мамо, люблю тебе, тато!". І знову найкращі слова вдячності звучать найріднішим людям.

***

Я дуже люблю своїх батьків за те, що виплекали мене змалечку. Я вдячна мамі за поради та підтримку. У кожному маминому слові я відчуваю тепло та ласку. Я дуже сильно хвилююсь за маму, тому навіть не уявляю, її хвилювань за мене. Вона для мене учитель у всьому. У неї є відповіді на будь-які запитання, вона ніколи не відмовить у підтримці, незважаючи ні на що.

Моя матуся найкраща і я зроблю все можливе, щоб її не засмучувати.

Лаута Ірина, учениця групи №12

***

Мамо, ти присвятила мені все своє життя. Як шкода, що ми часто не замислюємося над своїми вчинками, словами та можемо скривдити найріднішу людину. Всім варто подумати про те, як зробити так, щоб не поранити мамине серце, щоб розгладились зморщечки на її обличчі.

Спасибі тобі, матусю, за те, що ти і твоє серце завжди готові любити і прощати кожну помилку, кожне необдумане слово або вчинок.

Козицька Вікторія, учениця групи № 12

***

Мама стала для мене ідеалом ще у ранньому дитинстві, коли навчала і показувала те, чого я не вмела. І до цього часу мама мене навчає.

Мені дуже шкода тих людей, у яких немає мами.

Коли я починаю думати про те, якими будуть мої діти і як потрібно їх буде виховувати, я відразу згадую все, що говорила і робила моя мама.

Не дивлячись ні на що, мама завжди залишиться для мене найголовнішою у житті людиною.

Петелько Таїса, учениця групи №12

***

Я люблю своє життя за те, що воно подарувало мені маму - таку життєрадісну, щирю, добру, мудру.

Мама, матуся... Будь-якою мовою це слово прекрасне. У кожного мама - найкраща.

Мамо, ти розумієш і поважаєш мої інтереси, ти завжди прислухаєшся до того, що підказує тобі твоє материнське серце, завжди даєш мені мудру пораду. Спасибі тобі за те, що ти є, за те, що твоє серце завжди готове любити і прощати!

Островська Анна, учениця групи №12

***

Мати - це саме та людина, яка все своє життя, всю свою любов, усі свої думки присвячує власним дітям.

Матусю моя! Я хочу сказати тобі спасибі за те, що завжди мене підтримуєш у складних ситуаціях. Ти завжди знаходила і знаходиш час для моїх проблем, переживань, радостей і всього, що траплялося в моєму житті.

Завдяки твоїм старанням я навчилася цінувати життя, любити і бути людиною. Коли ти поруч зі мною, мені завжди спокійно, затишно і добре. Дякую за твою віру в мене. Я впевнена, що якби я не помилилася, ти завжди мені допоможеш піднятися і вийти зі складної життєвої ситуації.

Я дуже ціную все, що ти для мене робиш.

Гончарук Анастасія, учениця групи №15

***

Матусю, ти моя опора та підтримка в житті. Я дуже ціную твою турботу та любов. Коли був переломний момент у моєму житті, ми важко та довго пройшли його разом. Ти завжди була поруч зі мною та підтримувала мене. Ти подарувала мені життя вдруге. Я це пам'ятаю та ціную!

Ми з тобою, як подруги, можемо говорити про все, і, навіть, більше... Ти найдорожча та найрідніша для мене людина у світі. Рідненька! Я тебе дуже сильно люблю!

Лебідь Наталія, учениця групи №15

***

Мої мама і тато багато працюють, і тому я дуже ціную години, коли ми буваємо разом. Вони намагаються виділити якомога більше часу, щоб поспілкуватись із нами. Мої батьки - це мої найкращі друзі, які завжди знайдуть саме ті слова, які мені необхідні. Саме вони навчили мене любити та пізнавати цей світ. Вони завжди радіють моїм успіхам та роблять усе, щоб я ними гордилася, і я горджуся ними, тому що тільки вони можуть зробити мене щасливою. Мої батьки навчили цінувати не тільки моє життя, але й життя інших. Вони зрозуміють, вони завжди підтримають, щоб не стало, мої ангели-охоронці, моя фортеця - мої батьки. Кожній людині потрібні батьки, батьки, а не слово. Якщо мене питають, чиї батьки найкращі в світі, я скажу: мої! Я люблю Вас!

Ткачук Олена, учениця групи №19

***

Люблю тебе, мій Батьку! Ти мене з самого раннього дитинства вчив жити, шанувати та любити свій рідний край.

Пам'ятаю, як на полювання їздили з тобою до бабусі в село. Я ще з восьми років полював полювання. Пам'ятаєш, батьку, як я просив тебе, щоб ти мені хоча б один раз дав вистрілити, але ти знав, що це небезпечно. Ти дуже розумний: вставивши гільзу в патронник, ти дав мені вистрілити. Хоч це був і не справжній вистріл, але мене переповнювали такі емоції радості та щастя!

У мого батька золоті руки. Він усе вмів: і розетку полагодити, і машину відремонтувати і, навіть, "Уху" дуже смачну на рибалці зварити.

Я дуже люблю і поважаю свого батька, хоча про це дуже рідко йому кажу.

Ткачук Андрій, учень групи № 45

***

Моя мама - найближча та найрідніша людина для мене. Можна знайти мільйони слів, найніжніших та найласкавіших, гарних та достойних, але вони навряд чи зможуть показати всю мою любов до неї. Я її безмежно люблю. Люблю не за щось, а просто за те, що вона є. Я вдячна їй за все, що вона для мене зробила, адже, все це вона робить щиро та з любов'ю, як ніхто інший. Мама завжди підтримає в складній ситуації, даючи мудру та розумну пораду.

А ще в неї досить складна, відповідальна та небезпечна робота, вона - старший слідчий. Її поважають колеги, друзі, знайомі та люди, яким вона допомагає. І вона, по праву, пишається своєю професією.

Добра і справедлива, ласкава й серйозна, смілива і ніжна, сильна і чуйна і ще, ще ... - і все це разом, одночасно! І кожен раз вона нова, різна і все-таки та ж сама - моя, одна-єдина! Люблю тебе! Твоя донечка.

Воронюк Катерина, учениця групи №19

***

Я хочу розповісти про своїх батьків, яких дуже люблю. Моя мама, на мою думку, найкраща, тому що подарувала мені життя. Все тепло і добро від мами, а батько вчить мене бути мужнім, сильним, цілеспрямованим.

Мої батьки - найкращі люди на цій землі. Коли мені погано, я можу звернутися тільки до них, бо тільки вони мене зрозуміють і допоможуть. А коли в мене трапляється щось добре, то мені здається, що вони радіють ще більше, ніж я.

Я дякую Богові за моїх батьків.

Шабельников Костя, учень групи №45

Творчі доробки учнів опрацювала Кравець В.В., викладач української мови та літератури

Сила Думки і Закон Тяжіння

Те, що сила думки людини існує, вже не новина, про це знають багато, але використовують одиниці. Якщо ви бажаєте приєднатися до чарівників, здатних трансформувати своє життя, читайте далі... І ви дізнаєтеся всі тонкощі використання закону тяжіння із застосуванням енергії вашої думки.

Чому сила думки не працює?

Для того, щоб матеріалізувати своє бажання силою думки, потрібно:

1. **Мати високий рівень енергетики.** Енергію уявного випромінювання не можна використовувати ефективно, якщо ваша життєва енергія на низькому рівні. Точніше сказати, процес трансформації думки в реальність буде відбуватися досить тривалий час, а, можливо, і взагалі нічого не вийде, якщо ваше бажання не досить сильне.

2. **Страхи, сумніви та інші обмеження.** Силу думки людини руйнують негативні емоції, думки і почуття, від яких потрібно позбутися. Найбільш руйнівні з них - це страх, провина і образа, а, отже, женить їх геть зі свого внутрішнього світу. Ви залучаєте те, що всередині вас. Якщо ви боїтеся, то ви притягуєте свій об'єкт страху. Якщо ви відчуваєте провину, то ви себе картаєте. Якщо ви ображаєтеся, ви засмічуєте своє емоційне тіло згустками образ і притягуєте до себе ще більше кривдників.

Як використовувати силу думки?

1. **З'ясуйте, чого ви насправді хочете, на що ви будете витратити свою енергію думки.** Це повинна бути ваша справжня мета. Коли ви обираєте чужі цілі, ви зустрічаєте занадто багато перешкод на своєму шляху і не отримуете задоволення.

2. **Постійно думайте про своє бажання, як про уже досягнуте.** Візуалізуйте його, відчувайте володіння ним, відчувайте позитивні емоції. Як можна частіше повертайтеся до цього кроку, мінімум 1-2 рази на день (рекомендую тричі).

3. **Контролюйте свої думки, помитивши, що вас чіпляють негативні переконання - перемикайтеся на позитивні.**

Техніки роботи з силою думки:

1. Візуалізуйте кінцевий результат, якщо вам не подобається уявна візуалізація, то напишіть всі бажання на папері. Там всі мрії ви будете бачити перед собою, і втілювати їх.

2. Крім візуалізації кінцевого результату, ви можете уявляти процес досягнення мети, а також використовувати інші техніки, наприклад, Симорон - ритуали або медитацію на надсилання любові, але про

це в наступних випусках.

Головні тонкощі при роботі з силою думки:

1. **Обов'язково працюйте з відчуттями.** За допомогою відчуттів ви наповнюєте вашу думку силою.

2. **У процесі візуалізації - ви не просто дивіться на картинку, а перебувайте в них.**

3. **Регулярні тренування візуалізації - це запорука вашого успіху.**

4. **Наберіться терпіння.** Пам'ятайте про затримку при виконанні бажань.

5. **Не прив'язуйтеся до мети.** Просто випромінюйте потрібні вібрації, знаючи, що в потрібний час все обов'язково збудеться.

Ну і наостанок, хотілося б нагадати одну просту, але важливу деталь - **ДІЙТЕ.**

А чи чули Ви про Закон Тяжіння? Напевно - чули... З його допомогою кожна людина може стати господарем свого життя.

Головний постулат Закону Тяжіння говорить: внутрішнє дорівнює зовнішньому. Тобто думайте позитивно, і все налагодиться. Думаєш про хороше - притягуєш найкраще, і навпаки: ниєш на долю - "сидиш на богах".

Закон Тяжіння бездоганний, однак пізнати всі його механізми для мене було важко. Думав - думав, а притяглося через раз. Але сьогодні я стверджую: "Закон Тяжіння працює! Ще й як працює!"

Саме з його допомогою мені колись вдалося притягнути кохану дівчину. Якщо ви вважаєте, що Закон Тяжіння вам не допомагає, значить, вам треба просто навчитися ним користуватися.

Мої поради щодо застосування цього закону:

1. **Очищаємо свій розум від негативу.** Погані думки - ваш головний ворог. Ви повинні свідомо і дуже рішуче підійти до цього питання. Негативні переконання

здатні зруйнувати всі ваші плани і надії.

2. **Конкретизуйте бажання.** Визначте, чого ви хочете. Закон Тяжіння не любить розпливчастих образів. Вам треба точно назвати всі деталі. Наприклад, якщо хочете грошей, вкажіть конкретну суму, ведіть себе так впевнено, що вони у вас уже є.

3. **Починайте діяти!** Звичайно, можна сидіти і нічого не робити, тільки чекати доведеться довго. Подумайте, що ви можете зробити для того, щоб привернути бажане і дійте.

4. **Відпускаємо бажання.** Закон Тяжіння почне працювати тільки тоді, коли ви перестанете переживати про терміни виконання мрії і ставити під сумнів її втілення.

Якось я дав собі обіцянку, що більше не буду негативно думати про самотність, залишивши собі тільки впевненість у тому, що все добре.

Я наполегливо працював над собою і над своєю мрією за цим законом. Через два місяця я зустрічаю людину на 99% схожу на ту, яку я бачив у своїх думках. Я настільки був здивований, що цей закон дійсно має таку силу. Спочатку я починав з маленьких бажань - вони всі збувалися, а потім вони ставали все складнішими і всі ці процедури були цікавіші і цікавіші.

Закон Тяжіння дуже ефективний. Я вже не раз в цьому переконався. Ви теж можете стати творцем свого життя, не втрачайте цього шансу! З цим законом ви досягнете всіх цілей, виконаєте бажання і здійметеся до бажаних висот.

Єсаулов Денис, учень групи №7

Мораль: сьогодні, вчора, завтра

Писати статтю на морально-етичну тему надзвичайно складно. Чому? Можливо, через те, що мораль для різних людей різна. А може, просто живемо ми не у високоморальному суспільстві. Щодня чуємо нарікання від старших на адресу молоді.

От такі ми, а от вони були зовсім іншими... Цікаво. "А якими?" - запитали наші кореспонденти у "молоді 50-60-х".

- Менше брехали. Батькам завжди чисту правду казали. Мали елементарне почуття сорому. Взагалі суспільство було раніше в ідеалі. А що зараз? Діти стали більш розкутими, не думаючи можуть "лягнути" абищось, і при цьому навіть не почервоніти. А мій батько казав: "Ще вміють червоніти, то з них люди будуть". Ось таке було виховання.

- Що ж стосується відношення до життя, то зараз молоді наче боїться праці! А як батьки? Вони думають: "У мене була тяжка доля, так хай хоч в моєї дитини все буде добре," - і вкладають у своїх нащадків гроші, гроші, гроші... А вони виростуть пустими. Не усі, звичайно, але...

Згодні, це правда. Ви, старші, зовсім інші. Вас виховували на добрих мультиках, фільмах про героїзм, патріотизм, людяність. Ваші батьки, а наші діди і прадіди, що пройшли війну і повоєнне лихоліття, дали Вам віру у світле майбутнє.

А ми дійсно не такі. Бо вже з першого нашого свідомого погляду стало зрозумілим, що ми потрапили в інший вимір. За вікном - розбудова незалежної держави, а XXI століття диктує нові цінності, нові правила. Але кожен живе за правилами, які він обирає. Тільки тепер ми розуміємо, як тяжко було нашим батькам боротися за нас, за наші серця й помисли.

Я щасливий тим, що маю нормальних, відповідальних друзів та товаришів. Вони навчаються, працюють, відпочивають. Вони не проводять експериментів із наркотиками, алкоголем, і не мають потреби нищити. Бо, мабуть, у дитинстві від батьків "молоді 70-80-х" вони отримали сильний імунітет або вакцину проти зла, що заповонило наше суспільство.

А чи матимуть імунітет проти підлості й аморальності сьогоднішні діти, залежатиме від нас. Пройде якихось 15-20 років, і ми, дивлячись на них, молодих, будемо говорити, які вони "такі-сякі". Адже ми були зовсім іншими...

Федоренко Владислав, учень групи №6

ПРО ПРИЗНАЧЕННЯ ЛЮДИНИ І НЕ ТІЛЬКИ....

Чи задумувався хто-небудь із вас, для чого людина приходить у цей світ? Яка програма її життя, що, власне, вона повинна тут зробити? Так-от і я.... Мимоволі, прокинувшись, бувало вночі розмірковував.... все думав, але однозначної відповіді не було...

Прийшла вона досить несподівано: на уроці основ підприємницького успіху нам показали відеофільм, який відкрив мені на багато що очі. Головним героєм був чоловік без рук і ніг - Нік Вуйчич. Він розповів історію власного життя і дякував Богові за те, що живий, щасливий - і на сьогоднішній день є одним із найбагатших людей світу. І тут я зрозумів: Бог обділив його фізично, він не такий, як усі, але Бог використовує його для реалізації якоїсь досить важливої

місії, а, отже, Нік потрібен йому таким, яким є.

А що ж я? У мене є все: і руки, і ноги, але чого я досяг у своєму житті? І знову роздуми...

Пригадав, як декілька років назад Бог урятував мене щонайменше чотири рази на рік: спочатку на операції з видалення апендициту у мене зупинилося серце, але я вижив; згодом, після того ще кілька разів топився - і дивним способом сам опинився на березі.

Після цього всього я зрозумів - значить і моє життя важливе, значить і я можу зробити якусь справу, гідну поваги людей.

А починалось все з дитячої потреби щось створити своїми руками. Не знаючи про те, що генератор давно придумали - самостійно створив схему двигуна, який мав виробляти струм....

Та коли мій батько зазначив, що моя "знахідка" вже давно

досліджена вченими - особливих розчарувань не було, адже цю схему розробив я сам. Це був перший, маленький успіх. Для того, щоб прийшов великий, потрібно було міняти самого себе: думки, переконання, по-іншому діяти...

Ще два роки назад мені набридло ходити в школу, хотілося чогось більшого, і я пішов з неї, закінчивши 10 класів. Проте після року навчання в училищі, дехто з моїх друзів не впізнав мене - сьогодні я один із успішних учнів та маю досить багато планів на майбутнє.

Неважливо, ким ви були колись та чим займалися, важливо, ким ви є сьогодні та чого прагнете.

Для кожного з нас, мабуть, у Бога є свій план, і кожен несе свій хрест, який, мабуть, дається по силам.

Так, в одній з притч розпові-

далося про двох чоловіків, які йшли однією дорогою, та в кожного за спиною був свій хрест. Довго вони йшли, аж поки один не витримав і звернувся до Бога: "Господи, я не маю сил нести цей хрест далі, зроби його меншим або забери його у мене" - Бог послухав його і зробив хрест коротшим. Пройшло декілька днів і друзі дійшли до великого провалля, тоді перший чоловік, чий хрест був довшим, проклав хрест, утворивши міст, і перейшов його, а другий - так і залишився.

Напевно, кожна людина може бути успішною, просто необхідно повірити у свої можливості, працювати, працювати, і ще раз працювати - і тоді все вийде; не залишати своїх мрій, прагнути жити в гармонії з природою і дякувати Богу за все....

Денис Савченко, учень групи №6

Для закоханих День Святого Валентина - особливий день, адже саме цього дня люди можуть нарешті зізнатись один одному у своїх почуттях. Саме 14 лютого вершаться долі багатьох закоханих.

Наше училище з'єднало не одне серце. Деяких поєднало в сімейні пари, а в деяких Амури кохання, влучили стрілою у серце, щоб вогонь любові сповнив їх життя радістю, теплом, світлом.

Кожен день, йдучи просторими коридорами нашого навчального закладу, я бачу багато закоханих пар, очі яких іскряться від погляду один на одного. В цих очах - мрії про щасливе майбутнє.

У нашому закладі до дня Святого Валентина підготували надзвичайно гарну та цікаву програму, яка була сповнена пісень, танців, конкурсів, веселощів. Усім бажаючим було запропоновано привітати своїх коханих із цим чудовим святом у різний спосіб, зокрема й на шпальтах газети "Молодіжний вісник". Редакційна колегія вирішила не корегувати зізнань (із тактовних міркувань). Отож, зі святом Вас!

Крижановська Анастасія, учениця групи №42
***

Хочу привітати з Днем Св. Валентина свого найближчого друга, коханого хлопця та просто рідну людину - Русланчика. Єдине, що я хочу побажати - це те, щоб з року в рік це свято для нас було таким же важливим, як і тепер. Щоб наші серця були сповнені кохання та тільки світлих почуттів. І щоб через багато років (коли ми будемо старенькими) із такими почуттями вітали один одного в це сповнене кохання свято.

Із снов своїх долой і прочь все волни!

Наступити ніч, пойдеться красивий сніг.

Оставлю в прошлом я бессонный ворох

И встречу тебя, милый человек.

Мой мир (я, кстати, обожаю зиму)

Мне улыбнется. Сбудется мечта!

Наутро город будет греть машины,

А ты, такую сонную, меня.

Я знаю, с появлением первым снега

(Он будет в середине октября)

Скажу: "Спасибо!" своему я небу,

Что верила и встретила тебя.

Пройдут года, и мы в костюмах строгих,

Держа в руках ручки ребятишек,

Пройдемся по заснеженной дороге,

Болтая про влюбленность не из книжек.

Наш первый снег напомнит все друг другу,

Как встретились однажды мы зимой,

Как стал мне другом, а тебе - подружкой,

Спустя полгода - мужем и женой...

И город наш почти не поменяется,

Все также утром будут греть машины.

А нам не холодно, мечты сбываются!

День святого Валентина

Ведь ты со мной, любимый мой мужчина.

Єсіпенко Наталія, учениця групи №21
***

Сейчас холодный зимний вечер,

И на столе горит свеча.

Но мне с тобой тепло от встречи,

В моей душе опять мы весна.

С тобой знакомы два года

И вместе вот уж ровно год.

Какая б не была погода,

Моя душа трепещет и цветет.

А сердце чаще, громче бьется

От твоих нежных, милых глаз.

К твоей щеке, как к счастью, прикоснусь я,

Мне так тепло с тобой сейчас.

И сегодня, в День Валентина,

Я надежду храню.

Так много тебе, мой милый,

Я в этот вечер сказать хочу.

Хочу, чтобы жизни счастливой дорога

У нас с тобой общей была.

И чтоб был каждый миг счастливым

И сладким, как мед.

И день Валентина у нас с тобой был круглый год!

Як коханий засміється І у вічі зазирне,

Тим, що він у мене є. Він у мене самий милий,

Самий ніжний і красивий,

Він у мене чарівний

Бо я знаю, що він мій

Павельчук Вікторія, учениця групи №33
***

Кохання є безмежною рікою,

Яка у серці кожного із нас,

Моя ріка кохання перетинається із твоєю,

Таке кохання в моєму серці перший раз.

У цей день прекрасний і святковий

Я привітати хочу, любий, лише тебе,

Бо всі мої думки завжди з тобою,

У кожен з снів до твого доведе.

У кожен день радію знову й знову,

Що моє життя переплелось з тобою.

P.S. Зайченятко

Аллаберенова Тана, учениця групи №33
***

Стискаючи в долонях моє серце,

Ти забираєш той нестерпний біль,

І не важливо, у якому сенсі

Від вух до п'ят я буду лиш твоя.

Прийшла з тобою в дождя даний спокій,

Відкрились очі на бентежний хижий світ,

У грудях перестав палати опік

І зник на серці той кривавий слід.

Невже я знову вранці посміхаюсь?

І рада тому, що я далі ще жива?

З тобою в серці долю зустрічаю

І правдивими стають ті неосяжні сні.

Спасибі, що ти є на цій Землі,

Напевно, час ховав цей подарунок,

Щоб для моєї хворої душі

Цілющим став твій теплий поцілунок

Наташа, учениця групи №33
***

Коханому

Не можу без Тебе жити...

І Весна у душі затяжна...

Хочу тебе любити,

Та осліпла любов неземна.

Знов чую твій ніжний голос.

Ні, від нього залишилась луна...

П'яно цілую губи.

Ні, то доля мене обійма!

Мрію до Тебе летіти,

Та у мрії немає крила,

Бажаю Тебе зігріти,

Та бачу - ти вже не сам.

Може, доведеться вмерти,

- Хай прийме в обійми земля...

Сторінку з життя важко стерти

І споглядати на неї здаля.

Збираюся знов на роботу,

Змиваю з обличчя сум...

У день будуть інші турботи

І вкотре потраплю на глум..

Розвію думки за вітром,

Нехай полетять у безвість.

Залишуся сухою квіткою,

І в молодість прийде... старість.

Не можу чомусь мовчати,

До Тебе слова мої линуть...

Тож буду старою кохати,

І гинути, гинути... гинути!

Заручниця почуттів

Кажуть, що кохання окриляє,

Дарує блиск в очах, підносить до небес...

І що прекраснішого почуття немає,

Це як одне з отих семи чудес.

Життя стає, як ілюзорна мрія,

І ти наївно дивишся на світ.

В потрібну мить і без вогню зігріє,

І відведе канву невдач та бід.

Блискавицею пульсує кров по тілу,

Серце от-от вискочить з грудей,

Кидаєш погляди непевно та несміло,

Тобі потрібен Він між тисячі людей.

При зустрічі одразу жар і холод,

Напоготові безліч зайвих слів,

А очі миттю опускаються додолу,

І відчуваєш: біль у серці защемив.

Всі ці ознаки все живуть в мені,

Вогонь пекучий у душі палає,

Здавалось б, так добре, але ні -

Взаємності лише не вистачає..

***

Раніше ми були просто знайомими, трохи згодом стали друзями, які допомагали один одному.

Колись одна мудра людина сказала: "Справжнє кохання виникає з дружби".

І я цілком погоджуюсь із цією думкою, адже в моєму житті так і склалося - в ньому з'явився Ти.

Найрідніший, найкращий, найбажаніший - мій коханий.

Те почуття, яке я відчуваю до Тебе, неможливо описати, воно переповнює все моє серце, кожна його маленьку частинку. І я знаю, це почуття буде вічним - воно на все життя!

Я готова кричати про це на весь Всесвіт, але водночас хочу сказати ці слова лише Тобі...

Я Тебе кохаю щиро, безмежно і віддано!

Токарська Олічка, учениця групи №33
***

Моєму коханому Вові!!!

Вітаю тебе, мій рідний, із Днем Закоханих, і хочу виразити свої почуття, які ллються нестримною рікою до тебе.

Я люблю тебе і ти це знаєш,

Знаєш і зустрічаєшся зі мною.

Як добре, що ти все розумієш,

Як же легко і просто мені з тобою.

Пам'ятаєш, як гуляли пізно,

Шуміла трава біля наших ніг.

А на небі світили яскраво зорі,

І відпускати мене ти не хотів.

Ти говорив, що дуже любиш,

Й говориш зараз ці слова.

Я говорила, що взаємно, І завжди чекала твого дзвінка.

Нехай же в серці не погасне

Ніколи наш вогонь любові.

І завжди буде тільки щастя

У нашій теплій і застигнув домі.

Щербанюк Оксана, учениця групи №21
***

Посвящується Ірині Островської

Я совсем другим сегодня стал.

Твой взгляд во мне надежду будит.

О тебе так долго мечтал,

Ты та, что в сердце моём будет!

Солнышко, которое искал,

Надеюсь, меня тоже не разлюбят.

Стих о тебе, как эхо среди скал

В душе кричит: "Любит! Любит! Любит!"

Мне не страшен дождь и ветер,

Когда ты рядом, всё прекрасно.

Спасибо, что ты есть на свете...

Твой поцелуй - касанье розы красной

И звёзды в глазках твоих светят.

Просто ты - это я, а я - это ты,

И нам ведь другого не надо.

Пусть сбудутся наши с тобою мечты,

Ты Богом дана мне, моя ты награда!

Лотарейка=)

(гр. №10)

***

Winter

Гуляли мы, дышали холодом, мёрзли в пальцы рук,

Согревались как могли, ты слышала моего сердца стук,

А Я, мечтал, раствориться в тебе -

Невыносимо много мыслей в голове.

Эта зима, принесла всего так много:

Чувствовал Я по утрам сердца голод,

Даже если Я скроюсь и переоденусь,

Встретив тебя, понял -

никуда уже не денусь.

От сияния твоих прекрасных глаз,

От блеска волос, что б никогда не погас,

От улыбки твоей непринудительной...

Эх зима, заведи нас с тобой!

От походки твоей медленной,

От погоды твоей неветренной,

От губ твоих нежных, как снег,

Ты мой любимый человек...

Ароматы твои и взгляд так дурманили меня,

Видел Я в тебе следы северного сияния.

Эта зима принесла всего так много,

Чувствовал Я по утрам сердца голод.

Бродили мы по разрушенным зданиям,

А Я слушал, как ты идёшь затаив дыхание.

Твои шаги они такие легкие,

Слова твои - они такие звонкие.

Застывал Я в твоём поцелуе,

Без дыхания твоего не могу Я,

Улечу, украду, тебя забере далеко с собою.

Буду жить с мечтою, что сбылась, да - ты со мною...

Невоспитанный (гр. №10)

ДІТИ ДЛЯ ДІТЕЙ

Учасники проекту «Діти для дітей» серед вихованців дитячого будинку «Гніздечко»

Кожна дитина по-своєму унікальна, і потреби кожної дитини специфічні. Кожна дитина становить незмірну цінність для своїх батьків і родичів, а всі діти разом - неоціненний скарб суспільства, запорука його майбутньої долі.

Ці твердження мають універсальне значення у всіх суспільствах і культурах. Однак є діти незахищені у соціальному плані. Це діти, які опинилися під загрозою сирітства, від яких відмовились батьки. Діти з дитячих будинків насправді потребують особливої уваги, особливої турботи.

Щороку учні нашого навчального закладу відвідують дитячий будинок "Гніздечко". Перша моя поїздка у цей заклад була на першому курсі, коли ми приїхали до дітей із навчально-розважальною виставою "Аліса в країні чудес". Мета вистави - відгадати країну, про яку розповідали наші учні. За допомогою цієї вистави діти дізнались багато цікавого про загадкову країну Австралію. Наша вистава була повчальною. Ми вживали слова та речення англійською мовою, які разом із дітками і вивчали. Звучало багато загадок, які малеча із захопленням розгадувала. Пам'ятаю, як ми зап-

ропонували їм розмалювати один одного спеціальними фарбами. Мені ще й досі не забулись їхні щасливі обличчя, коли дітки із таким захопленням розмалювали своїх друзів! Ось саме після таких моментів життя ти розумієш, яку хорошу справу зробив, подарувавши просту посмішку дитині.

Перед Різдвяними святами ми ставили у дитячому будинку ще одну виставу "Дванадцять місяців", яка була теж навчально-спрямування. Ми з дітьми повторили усі місяці року англійською мовою. Також привітали їх з наступаючими святами та побажали їм здійснення мрій, адже чуда в новорічну ніч трапляються - варто тільки у це повірити. Після вистави ми запропонували свою допомогу у навчанні, вони ж, звичайно, погодились. Ми з дітьми перекладали слова, писали твори англійською мовою, допомагали відповідати на різноманітні запитання.

Для себе я зробила такий висновок: немає нічого приємнішого, ніж подарувати частинку любові, частинку уваги дитині, яка цього потребує найбільше.

Свинарчук Олена, учениця групи №19

Немає вищої святині, ніж чисте саяво доброти

Не зраджуючи традиції відвідин вихованців Вінницького центру соціальної реабілітації дітей-інвалідів "Промінь", учні нашого навчального закладу разом із учнями ПТНЗ м. Вінниці вітали дітей із Днем Святого Миколая. Озброївшись гарним настроєм, солодкими подарунками та яскравими художніми номерами, вирушили до "Променя", аби подарувати незабутні емоції дітям, які дійсно потребують цього.

Ініціаторами акції для дітей з особливими потребами стали лідери учнівського самоврядування ПТНЗ м. Вінниці під керівництвом завідувача організаційно-масового відділу Центру естетичного виховання учнів ПТНЗ Людмили Петрівни Дудник. Як показав досвід, дітям особливо приємно бути у центрі уваги, також їм важливо відволіктись від своїх проблем хоча б на годину.

Дійсно, дуже важко думати про те, який тягар несуть за плечима ці янголята. Їх витримці та наполегливості варто позаздрити. Вони ніколи не опускають руки та завжди досягають поставлених цілей. Такий висновок я зробила,

коли побачила роботи, виконані вихованцями центру. Це надзвичайно красиві, теплі та приємні роботи, на які хочеться дивитись.

Дуже важко себе налаштувати перед виступом, тому що знаєш, як вони довго чекали, щоб почути слова, присвячені саме їм. З цим вдалось впоратись учню групи №38 Воловику Олексію та учениці групи № 29 Голубович Любові. Насолодившись виступом, діти отримали не тільки масу позитивних емоцій, побажань, але й таке бажане спілкування, солодкі подарунки, які вони із задоволенням скуштували.

Дуже радісно бачити, як світяться їх оченята, променяють посмішки і лунають гучні оплески та дуже приємно, коли батьки плачуть саме від того, що нарешті їхня дитина забула про хворобу та посправжньому радіє. Це незабутні емоції, які отримуєш, перебуваючи поруч із ними. Коли чуєш їх: "Дякуємо!" - завмирає серце.

"Ось що означає творити добро" - кожного разу повторюю я для себе.

Ткачук Олена, учениця групи №19

П О Д О Р О Ж У Т И Н Ч У Л Е

Учні групи №7 у Музеї воїнів-афганців

Ось і пролетіло три місяці навчання, наша група № 7 мала нагоду відвідати Музей воїнів-афганців, створений із нагоди четвертої річниці виведення радянських військ із Афганістану. Нас чекали незабутні враження, змістовна розповідь екскурсовода. Цікаво було дізнатися, що в експозиції, яка складається з п'яти оглядових залів, розміщені особисті речі загиблих, їхні листи рідним, фотографії, надіслані з Афганістану, листи від командування військових частин. Значне місце займають особисті речі: зброя, військово-спорядження, афганські грошові одиниці, книги афганською мовою тощо.

В окрему експозицію виділені матеріали, які знайомлять відвідувачів з учасниками бойових дій, які проживають у Вінниці та Вінницькій області. Представлена діяльність активних районних спілок ветеранів війни в Афганістані: Бершадської, Гайсинської, Іллінецької, Калинівської, Чечельницької. Також ми з учнями дізналися, що значне місце займають особисті речі.

А в цілому наша екскурсія пройшла цікаво: в теплій, щирій, творчій атмосфері спілкування та взаєморозуміння.

Расулова Т.М., Кримилюк Р.О., майстри в/н

ЩИРЕ СПІЛКУВАННЯ

Спілкування - складний процес взаємодії між людьми, що полягає в обміні інформацією, а також у сприйнятті і розумінні співбесідниками один одного. Якби з народження людина була позбавлена можливості спілкуватися з іншими, вона ніколи б не стала цивілізованою, культурно і морально розвиненою.

Як і всі люди, нечуючі також прагнуть обмінятися новинами, досвідом, поділитися своїми повсякденними проблемами та хвилюваннями, поради разом із друзями та близькими. Різниця між чуючими та глухими людьми полягає лише в тому, що останні спілкуються не вербально, а за допомогою мови міміки та жестів.

Потреба у спілкуванні завжди є невичерпною. Саме тому учні групи № 27 із вадами слуху - першокурсники - вирішили ближче познайомитися, провести приємні хвили спілкування у позаурочний час. Ми прогулялися вулицями міста, сфотографувалися біля визначних місць та зайшли у славнозвісну піцерію "Celentano". У напруженій дружній та теплій атмосфері за шматком традиційної італійської випічки юнаки та дівчата змогли відкритися, поділитися

своїми маленькими таємницями. Бесіда супроводжувалася усмішками та жартами. Кожен ділився світом своїх захоплень, враженнями про одногрупників та навчання в училищі, згадував безтурботне дитинство та шкільні роки, порівнюючи їх із теперішнім відповідальним життям...

Із 9-ти учнів нашої групи восьмеро проживають у гуртожитку, і за 4 місяці навчання вони стали майже рідними. В останній день навчання перед Новим роком навіть роз'їжджатися не хотіли, знаючи, що зустрінуться аж через 2 тижні! Ось таке-то спілкування між щирими людьми...

Колодкіна І.О., перекладач-дактилолог

Був гарний сонячний день, наша група помандрувала вулицями міста. Зупинитися вирішили в італійському кафе. Ми чудово відпочили, поїли смачної піци, потім замовили десерт. Все пройшло якнайкращим чином!

Льольчак Олег, учень групи №27

Я приїхала із Кіровоградської області. Усе для мене в Вінниці - нове і незвичайне. Прогулюючись

містом, я отримала масу позитивних вражень від усього побаченого та спілкування з однолітками. Після екскурсії ми підкріпилися і продовжили насолоджуватися приємною бесідою у теплій атмосфері дружніх стосунків.

Стеблян Фаїна, учениця групи №27

Сидіти за партою щодня - одноманітне життя. Аби урізноманітнити його, ми вирішили трішки відволіктися від уроків. Напрочуд ясна погода сприяла гарному настрою та чудовій прогулянці. Смачні страви у "Челентано" відновили наші сили, а затишне приміщення дозволило поділитися роздумами про життя. Іванчук Паша із захватом розповідав про "великий футбол", Паламарчук Вася - про баскетбол. Зарванська Наташа давала корисні поради у приготуванні смачних страв та випічки. Стеблян Фаїна розповідала про мистецтво, про те, що бачить себе професійним художником-дизайнером зі знанням ПК. Кожен мав можливість відкритися та зазирнути в омріяне майбутнє...

Мазур Микола, учень групи №27

Учні групи №27 із перекладачем-дактилологом Колодкіною І.О. під час прогулянки містом

Нещодавно наша група разом із найкращими учителями в світі чудово провела час у спілкуванні. Розташувалися у затишному куточку піцерії, ми насолоджувалися смачними стравами та напоями і живим невимушеним спілкуванням. Було дуже весело, залишилося багато спогадів та кумедних фотографій...

У такі хвилини життя стає цікавішим. Хотілося б, щоб таких радісних моментів побільшало...

Зарванська Наталія, учениця групи №27

"ЗИМОВИЙ МАРАФОН"

Запанувала тиша в коридорах нашого училища. В учнів, які завершили навчання, розпочалися канікули. А викладачі та майстри після новорічних свят продовжили працювати.

У період зимових канікул спортивне життя в училищі не зупиняється. У цей час на старт змагань вийшли працівники начального закладу, які взяли участь у змаганнях із шахів, шашок, дартсу, бадмінтону та настільного тенісу.

Завершила канікулярний спортивний сезон товариська зустріч із волейболу між збірними командами майстрів та викладачів. У чесній, безкомпромісній боротьбі з рахунком 3:2 перемогу отримала команда викладачів.

Загалом у змаганнях "Зимовий марафон" взяли участь 16 майстрів в/н та 14 викладачів. І навіть наш директор Олександр Дмитрович знайшов шпаринку в своєму напруженому графіку роботи, взявши участь у змаганнях із шашок, тим самим продемонструвавши особистий приклад всім іншим, пропагуючи активний, здоровий спосіб життя.

Честь і хвала всім, хто наслідує приклад нашого директора. Спортивна зала ВМВПУ чекає на Вас!

Петелько В.В., викладач фізичної культури

Кожна людина на землі повинна народжуватися здоровою, жити в злагоді та любові у своїй родині, підтримувати та оберегти здоров'я рідних і близьких, бути готовою стати опорою для своїх дітей.

На стан здоров'я теперішньої молоді впливають не лише навколишнє середовище, але й ставлення навколишнього світу. Гарний настрій, позитивне ставлення до суспільства - ось найголовніша умова для гарного самопочуття. І починати варто з себе - майбутніх батьків, оскільки як можуть народитися у нас здорові діти, якщо ми не будемо слідувати за своїм здоров'ям?! Позитив у нашому житті - це величезний плюс до нашого здоров'я. Лише позитивні емоції врятовують людину. Радійте кожному прожитому дню, намагайтеся не засмучуватися, оскільки сум - наш ворог.

Позитивне мислення врятує світ! Кожного дня ми збагачуємось, досягаємо своїх цілей, працюємо над собою. Все може стати марним і пустим через невеличкі хвороби... Ваше життя кожної секунди має

здатність перетворитись на пекло. В нашій країні надзвичайно багато людей, що хворі на рак, СНІД та інші невиліковні хвороби. Головне: вірити у спасіння, не відвертатися від близьких, оскільки Ви їм надзвичайно дорогі. У простонародді кажуть: "Потопаючий тримається за соломинку". І це не дарма - кожна ситуація має вихід. Можливо, і є багато важких невіршених ситуацій та головне - віра у перемогу, перемогу над хворобою, перемогу над собою. Коли особистість позитивна, тоді вона все здолає, досягне всього, про що мріє.

Основною проблемою сучасних підлітків є шкідливі звички, нерегулярне харчування, відсутність режиму дня. Звичайно, і я не живу за режимом, оскільки є непередбачувані ситуації. Та все ж таки потрібно дотримуватися елементарних правил гігієни, харчування. Тому бажаю всім бути здоровим, впевненості у собі для досягнення цілей та удосконалення!

Галіцина Вероніка, учениця групи №16

Твоє здоров'є у твоїх руках!

Про користь спортивних занять для організму людини сказано вже чимало, і кожен із нас уже з самих ранніх років свого життя прекрасно усвідомлює необхідність оздоровчої фізкультури.

Спорт - це цікаве, захоплююче заняття, яке не тільки зміцнює м'язи і волю людини, але ще й дарує їй азарт, дух чесного змагання і впевнене прагнення до перемоги. Ці почуття дуже допомагають не тільки в спортивних досягненнях, але і в звичайному житті. Звикаючи перемагати у спорті, людина розумно переносить цей же підхід до свого навчання, кар'єри, щоденної праці. Постійно займаючись спортом, людина змінюється на краще, її характер зміцнюється, стає більш цілеспрямованим і твердим.

Не менш важливим впливом спорту є і стійкість до різних захворювань, навіть у період найсуворіших зимових холодів і

сезонних епідемії застуди, грипу, ангіни. Організм, привчений до регулярних навантажень, серйозно загартовується, і йому вже не страшні ніякі хвороби.

Регулярні, методичні заняття в спортзалі, вдома або на свіжому повітрі зберуть не тільки пружність м'язів і витривалість, але ще й благотворно позначаться на психологічному стані людини, даруючи їй спокій, насолоду власною силою і незмінно гарний настрій. І на питання, чи потрібно взагалі займатися спортом, коли на світі є так багато інших розваг, існує лише одна, єдино правильна відповідь: "Так!". І це переконання повинно міцніти і розвиватися в кожній сучасній сім'ї, заохочуючи до активних занять та здорового способу життя в будь-якому віці.

Ось кілька практичних порад, як позитивно сприймати необхідність тренувань:

1. Не йдіть проти себе.

Це схоже на нелюбиме заняття для дитини, коли її змушують вчитися у музичній школі або в'язати вузли "макrame". Не примушуйте себе насильно, інакше це принесе вам тільки розчарування, тому, що ви все одно покинете нелюбиму справу.

2. Посієш вчинок - пожнеш звичку ...

Сходивши один раз на тренування ви кинете зерна в землю, відвідавши ще 20 разів тренажерний зал, ви знайдете звичку, хорошу звичку - займатися спортом.

3. Рухи радості.

Певні рухи подобаються кожній людині, а це і є так необхідні спортивні вправи, підберіть щось для себе, наприклад, танці або інші вправи, які приносять вам задоволення, коли ви відчуваєте приплив сил і кожна частинка вашого організму радіє.

4. Заохочення.

Купіть собі якийсь подарунок в нагороду за виконану роботу, хваліть себе після того як зробили щось важливе і потрібне. Це викликає залежність в мозку: добрий вчинок - нагорода, заохочення, таким чином дресирують тварин.

ФУТЗАЛ НА ТЕРЕНІ ПТНЗ

Команда ВМВПУ із футзалу

15 лютого 2014 в м.Літині відбувся Чемпіонат Вінницької області з футзалу серед дівчат 1997-99 р.н. сезону 2014 року. У Чемпіонаті взяли участь 12 команд: наша команда ДПТНЗ "ВМВПУ", "Він-Кар" (Вінниця), "Астарта" (Хмільник), "Патріот" (Мог.-Подільський), "Колос" (Козятинський р-н), Пед. коледж (Вінниця), ДЮСШ (Турбів), ПТУ 4 (Вінниця), ДЮСШ (Липовець), ДЮСШ (Літин), ПТУ 19 (Вінниця), Мед. коледж (Вінниця), "Інтеграл" (Вінниця).

Жеребкування нашу команду звело з командою "Колос" (Козятинський р-н), Медколедж (Вінниця) та ДЮСШ (Літин).

ДПТНЗ "ВМВПУ" - "Колос" (Козятинський р-н) 1:0

ДПТНЗ "ВМВПУ" - Мед. коледж (Вінниця) 1:0

За підсумками групових змагань до фіналу потрапили "Астарта" (Хмільник), "Інтеграл" (Вінниця), ДПТНЗ "ВМВПУ".

"Інтеграл" - ДПТНЗ "ВМВПУ" 0:1

ДПТНЗ "ВМВПУ" - "Астарта" 1:1
"Астарта" - "Інтеграл" 5:2

Таким чином:

1. "Астарта" - 4 очки (м'ячі 6:3)
2. ДПТНЗ "ВМВПУ" - 4 очки (м'ячі 2:1)
3. "Інтеграл" - 0 очок

Чемпіоном стала хмільницька команда "Астарта", срібло виборолла наша команда ДПТНЗ "ВМВПУ", бронзу вибороли футзалістки "Інтегралу".

Користуючись нагодою, хочу закликати учнів нашого училища приєднуватися до нашої команди. Мені б дуже хотілося, щоб спорт в нашому навчальному закладі жив і розвивався, адже саме він розвиває і загартовує нас не лише фізично, а й морально. Завдяки спорту в людей з'являється впевненість у собі, терпіння, сила волі, уміння долати перешкоди, бажання перемагати і досягати своєї мети.

Моргун Р.В., викладач фізичної культури

З НАДІЄЮ НА КРАЩЕ І ВІРОЮ У МАЙБУТНЄ

2013 рік був багатим на події. Так, він містив нещасливе число (хто вірить, а хто й ні). Та щонайменше, все минуло. Звичайно, це не казка і ніщо погане не зійде нанівець разом зі старим роком. Але все в наших руках. Давайте ж залишимо лише гарні починання минулого року, забудемо образи, з надією, а головне, з чіткими планами на майбутнє рухатимось уперед. 2014 рік змінить нас. Це нові сподівання, нове "життя" для кожного з нас. Давайте ж проживемо його із честью!

Минулого року українці об'єдналися. Ми справді стаємо єдиною нацією. Звичайно, це лише перші сходинки після років безталання. Але здаватись не варто. Це лише початок. Політика - справа для обраних. Давайте ж обирати правильно!

У новому році для нас відкриються нові горизонти. Хтось вже випускник, а комусь лише бути першокурсником. Ще здавати екзамен, ЗНО. Це фундамент майбутнього. Не потрібно ж його руйнувати.

Ми вирішили зібрати думки й побажання для кожного з Вас. За що ж ми вдячні минулому і чого очікуємо від днів прийдешніх? Кожен відповість собі сам, а ще зможе прочитати думки інших. А взагалі? Ми зрозуміли, що, якими б різними ми не були, але хочемо одного - миру, стабільності та чуда. Саме дива! Нові враження, кохання, успіх - це все ті дива, якими повне наше життя. Головне помічати їх, а не проходити повз. Потрібно задовольняти малим, але й до більшого ніхто не заброняє прагнути.

Дмитрик Олександр Дмитрович:

- Дякую від початку та до кінця. Завершуємо цей рік із нормальними показниками успішності, чому завдячуємо, перш за все, педагогічному колективу. За цей рік відбулось досить багато різнопланових моментів, але ми намагаємось обійти негативне сторонаю. Ми брали активну участь в обласних олімпіадах,

різноманітних Всеукраїнських конкурсах та змаганнях. Також ми виграли грант на інформаційне забезпечення навчального закладу. Було виконано ряд ремонтних робіт в училищі, облаштовано 2 кімнати для розвитку інформаційно-телекомунікаційного спрямування, працюємо над створенням музейної кімнати. Хочеться подякувати всім, хто долучився до цієї нелегкої, але корисної роботи.

- Безумовно хочеться стабільності в державі, щоб у нашому житті домінував розум, неодмінно співпрацювати з Європою, але не будуючи стін та барикад з іншими сусідами. У нашому житті необхідно щось змінювати, нам є чому навчитись в Європі, тому що молодь повинна розвиватись.

Захарчук Лариса Миколаївна:

- Дякую за всі позитивно прожиті дні.
- Очікую стабільності, добробуту, здоров'я та всього найкращого.

Корженко Світлана Гаврилівна:

свєгнєнь учнів.

- 2013 рокові хотілось подякувати за ті позитивні моменти життя, успіхи, яскраві моменти.

- Стабільності в державі, здоров'я всіх рідних та близьких, доброзичливості в колективі, нових звершень у педагогічній діяльності та досягнень учнів.

Пилипон Ростислав, учень групи №10:

- 2013 рокові хочу подякувати за натхнення, за випробування та відкриття нових горизонтів.

- У 2014 очікую здійснення всіх планів, більше натхнення, подорожей, нових вражень та взаємного кохання.

Крижановська Анастасія, учениця групи №42:

- Дякую 2013 рокові за те, що я успішно завершила школу та не менш успішно навчаюсь у нашому навчальному закладі. Також дякую за нових друзів, за здійснені мрії та досягнення.

- Я очікую у 2014 році успіхів у навчанні, нових здобутків та здійснення мрій. Очікую самовдосконалення та зміцнення дружніх стосунків.

Котляр Володимир, учень групи №20:

- За те, що в 2013 у моєму житті відбулось багато яскравих моментів.

- Очікую знайти вірних друзів та успішно закінчити навчальний рік.

Коваль Інна Андріївна:

- 2013 рокові я б подякувала, перш за все, за нові звершення, гарних друзів та люблячу сім'ю.

- Від 2014 я очікую стабільності, неймовір-

Алексєнко Тарас, учень групи №10:

- Хочу подякувати за нових друзів, за нові захоплення, нові досягнення, за маленькі, але вагомні, перемоги над сабою.

- Очікую більше позитивних емоцій, нових звершень, здоров'я та удачі.

них та яскравих вражень, достатку.

Біла Людмила Олександрівна:

- Хочу подякувати 2013 рокові за якісно виконану роботу, за перемоги учнів та колег у конкурсах, що відбувалися.

- У 2014 році очікую взаєморозуміння між колегами та підлеглими, більше часу для спілкування з родиною та процвітання навчальному закладу!

Ісоян Давид, учень групи №36:

- 2013, дякую тобі за прекрасну якість навчання, яке забезпечують наші викладачі.

- Очікую у 2014 році політичної стабільності.

Свинарчук Олена, учениця групи №19:

- Дякую 2013 рокові за щасливі моменти, які залишились у моєму житті.

- Очікую, що політичне життя в нашій країні стабілізується.

Зелінська Ганна Василівна:

- Дякую 2013 рокові за здоров'я своїх батьків, за підтримку сім'ї, за те, що у цьому році не було прикрощів, за нові захоплення.

Мельничук Ірина, випускниця ДПТНЗ "ВМВПУ":

- За нові враження, друзів, нових знайомих. 2013 рік був емоційним, я вступила до вищого навчального закладу, де порівняла навчання у ВНЗ та училищі, і зрозуміла, що училище - одна велика родина!

- У 2014 році хочеться нових вражень та чогось кращого. Хочу, щоб у дитячих будинках було менше дітей, хочу, щоб знайшли ліки від СНІДу, хочеться, щоб люди не забували про своє покликання.

Саєнко Максим, учень групи №19:

- Незважаючи на проблеми у навчальному році, мені є за що подякувати адміністрації, друзям, одногрупникам: за гарно проведений рік, а також за гарні емоції.

- Вірю, що в мені знайдуться сили змінитись на краще, та буду впевнено йти по життю поруч із вірними друзями.

- Надіюсь, що у 2014 році всі мрії збудуться!

Кирильчук Марія Леонідівна:

- За зустріч з приємними людьми, за гарних учнів.
- Багато позитивних емоцій!

Веретянова Олена Олегівна:

- Дякую 2013 рокові за гідних учнів та перемоги своєї дитини.
- У 2014 році хочеться більше відпочити.

Березюк Лариса Володимирівна:

- Я дякую рокові, що минув, за кожен новий ранок, за нові можливості і почуття, що чекали саме на мене. Я щось зрозуміла і чогось навчилась, я не буду такою, як вчора. Я дякую за свою родину, за діток, адже їх посмішка і радість, коли вони мене зустрічають, не мають аналогів. За своїх друзів, тому що вони класні.

- Від наступного очікую, в принципі, того самого, що і в цьому році... Треба позитивно ставитися до життя, чітко поставити собі цілі й йти до них!

Мазуренко Світлана Павлівна:

- Хочеться подякувати за спілкування з учнями, за знайомство з цікавими людьми.

- Зміни політичної системи, розвитку політичної суверенності з утвердженням справжньої демократії.

Тарабан Діана, учениця групи №19:

-У 2013 році я знайшла справжніх друзів та збулась одна з моїх мрій - я отримала у подарунок символ 2013 року - змію.

-Від 2014 року я очікую знайти своє щастя та гарно завершити навчальний рік.

Статтю підготували:

Ткачук Олена, учениця групи №19

Пахольук Тарас, учень групи №6

У січні святкували свій День народження: У лютому святкують свій День народження:

Бережок Світлана Михайлівна;
Бондарчук Марія Василівна;
Геркалюк Галина Володимирівна;
Голота Максим Васильович;
Гоцуляк Наталія Олександрівна;
Іваніщева Ольга Анатоліївна;
Мазуренко Світлана Павлівна;
Макаров Іван Романович;
Нагірна Тетяна Василівна;
Нігальчук Любов Пилипівна;
Нігальчук Михайло Михайлович;
Петелько Ольга Костянтинівна;
Сайнський Анатолій Францович.

Веретянова Олена Олегівна;
Гавриш Наталія Леонідівна;
Гринчук Василь Пилипович;
Довгань Ірина Іванівна;
Капітанчук Валентина Олександрівна;
Клівіденко Сергій Володимирович;
Молодова Наталія Анатоліївна;
Поліщук Станіслав Михайлович;
Тимощенко Євген Степанович;
Цимбалюк Діана Миколаївна.

Щиро вітаємо Вас із Днем народження!

Бажаємо міцного здоров'я, щастя, благополуччя, подальших успіхів у будь-яких починаннях, щоденних справах, сміливих планах та сподіваннях.

Хай Вас підтримують та надихають рідні люди, розуміють та допомагають колеги, минають негаразди та непорозуміння.

Хай доля збагачує Вас життєвою мудрістю, енергією, натхненням та радістю сьогодення.

Вітаємо із Днем народження!

АБІТУРІЄНТУ

ВІННИЦЬКОГО МІЖРЕГІОНАЛЬНОГО ВИЩОГО ПРОФЕСІЙНОГО УЧИЛИЩА ЗАПРОШУЄМО НА НАВЧАННЯ!

На базі 9 класів

Термін навчання - 2 роки
10 місяців

Юнаки та дівчата

1. "Кухар. Кондитер".
2. "Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів".
3. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних".
4. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки".

Юнаки

5. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин".
6. "Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електрозв'язку та проводового мовлення".
7. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування".

Дівчата

8. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку".
9. "Секретар. Оператор комп'ютерного набору".
10. "Секретар. Оператор поштового зв'язку".
11. "Оператор телекомунікаційних послуг".

На базі 11 класів

Термін навчання - 10 місяців

Дівчата

1. "Секретар. Оператор комп'ютерного набору".
2. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку".

Юнаки

3. "Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електрозв'язку та проводового мовлення".
4. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування".

(Термін навчання - 2 роки)

Юнаки та дівчата

5. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки".
  6. "Агент з постачання".
  7. "Кухар. Кондитер".
- Термін навчання - 1 рік 5 місяців
8. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних".
  9. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин".

На III ступінь навчання

На базі робітничої професії «Агент з постачання» з отриманням диплома молодшого спеціаліста

Юнаки та дівчата
"Комерційна діяльність" - 1 рік 5 місяців

ПІД ЧАС НАВЧАННЯ УЧНІ ОТРИМУЮТЬ
СТИПЕНДІЮ

Необхідні документи для вступу:

заява, автобіографія, документ про освіту, довідка про склад сім'ї, свідоцтво про народження, медична довідка (форма 86-у), медична картка ф.25; на базі 11 класів: 6 фотокарток 3 x 4 (кольорових); на базі 9 класів: 8 фотокарток 3 x 4 (кольорових), ідентифікаційний код.

За професією "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки" додатково формується група з числа молоді, які мають вади слуху.

Свідоцтво про реєстрацію
Серія ВЦ
№ 696-54-Р
Редакція:
(0432)
27-45-64

Назва видання:
Молодіжний Вісник
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64
Тираж: 1100 шт.
Рекомендована ціна:
договірна
Видавець та засновник:
ДПТНЗ "ВМВПУ"

Редактор: Тютюнник М.М.
Літ. редактор: Ластівка І.В.
Редакційна колегія газети «Молодіжний вісник»: Цимбалюк Д.М., Драчук Н.В., члени учнівського самоврядування
Комп'ютерна верстка: Олексієнко Г.П.
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця,
вул.Червоноармійська,5

- Статті публікуються в порядку обговорення.
- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції

Віддруковано в друкарні ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед", м.Вінниця, вул.Чехова, 12а. Телефон: (0432) 55-63-97
Тираж 1200 прим.
З а м о в л е н н я № 14 09 01